

Aventurile lui
Starry,
Sturionul cel Viteaz

Cristina Sandu

Marta Vahtar

Ilustrații: Emilia Miekisz

Asociația Internațională
pentru Studiul Dunării

Institutul pentru Dezvoltare
Integrată și Mediu

Publicat de: Asociația Internațională pentru Studiul Dunării (IAD),
Viena, Austria și Institutul pentru Dezvoltare Integrată și Mediu
(ICRO), Domžale, Slovenia.

Această carte a fost realizată ca urmare a proiectului ELEDAN (2018–2019), finanțat de către Uniunea Europeană și Orașul Viena, care urmărește promovarea educației pentru mediu în școli (www.water-detective.net).

Asociația Internațională pentru Studiul Dunării (IAD) este cel mai vechi ONG din Regiunea Dunării, înființat în anul 1956 pentru a promova cercetarea transfrontalieră și cooperarea în domeniul științelor acvatice. Începând din anul 2000, una dintre tematicile de cercetare a fost reprezentată de studiul și protejarea sturionilor. Declinul constant al populațiilor sălbatice era alarmant, astfel încât măsuri de conservare au fost inițiate treptat de către ONG-urile de mediu și țările riverane Dunării: elaborarea unui plan comun de acțiune pentru refacerea lor, interzicerea pescuitului comercial al sturionilor și programe de repopulare de susținere.

Institutul pentru Dezvoltare Integrată și Mediu (ICRO) este un ONG de mediu din Slovenia, înființat în anul 1996 pentru a promova dezvoltarea durabilă prin planificare și proiectare de mediu, ca și prin acțiuni de educație ecologică și conștientizare publică. Începând din anul 1997, ICRO coordonează programul Detectivii Apei, care include diferite activități educaționale referitoare la apă, îndeosebi pentru copiii de școală primară: materiale pentru profesori și copii, ateliere de lucru, seminarii și altele.

Autori: Cristina Sandu, Marta Vahtar

Ilustrații, design grafic și format: Emilia Miekisz

Editor: Terry T. Jackson

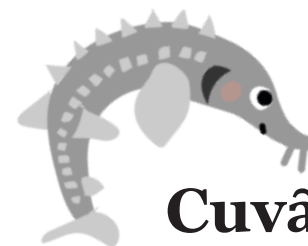
Traducere în limba română: Corina Sandu

Contact: cristina.sandu@danube-iad.eu, marta.vahtar@icro.si

Toate drepturile rezervate © 2020

Cartea poate fi descărcată gratuit numai pentru uz personal.

Orice utilizare în scop comercial, ca și orice modificare a textului și ilustrațiilor, sunt interzise.

Cuvânt înainte

La începutul lunii martie, într-o mică fermă aflată pe malul fluviului, se naștea un sturion stelat deosebit. Numele lui era Starry, și era un peștișor foarte prietenos. Timp de câteva luni micul sturion a crescut la fermă, înconjurat de frații și surorile lui, înotând într-un bazin mare, cu apă curată și mâncare bună, în timp ce oamenii îi îngrijeau și o mulțime de vizitatori veneau să se joace cu ei.

De ce este el atât de important și de ce dorim să vă prezentăm povestea sa? Sturionii sunt în mare pericol și au nevoie de ajutorul nostru pentru a fi salvați. Sperăm ca, atât aventurile extraordinare ale lui Starry în călătoria sa în fluviu și mare, cât și întâlnirile deosebite pe care le va avea pe parcursul acestui drum, să vă ajute să înțelegeți mai bine viața sturionilor, și poate chiar să vă schimbe percepția asupra modului în care ați putea să îi protejați pe viitor.

Ați dori să ne ajutați să îi salvăm?

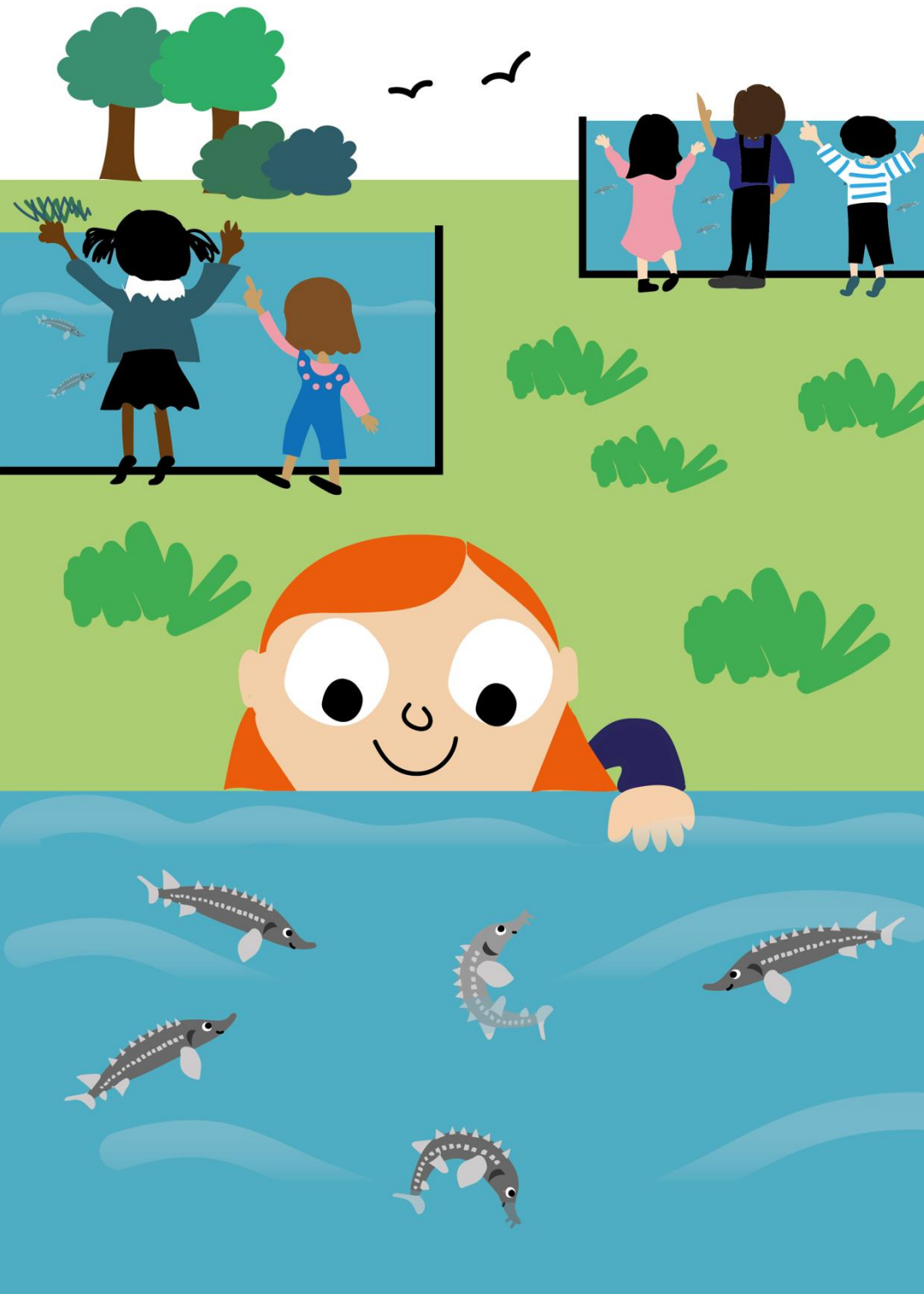
Starry înoată spre mare

Au trecut trei luni de când micul sturion era la fermă. El se juca în bazin, și era foarte fericit atunci când copiii veneau să îi viziteze și să se joace cu ei. Copiii îl plăceau pentru aspectul său spectaculos: culoarea sa era gri deschis, iar pe părțile laterale avea un șirag de scuturi osoase, ca niște stelute albe. Lui Starry îi plăceau grozav de mult veselia și entuziasmul lor, și învăța repede cum să le atragă atenția: înota în apropierea suprafeței și lua mâncarea din mânuțele lor, ceea ce îi făcea pe copii să strige de bucurie de fiecare dată. Iar Starry era fericit ori de câte ori îi făcea să zâmbească sau să râdă!

Într-o bună zi, un zvon se răspândi în bazin: întregul grup va fi mutat în fluviu. Starry se sperie deoarece bazinul era singurul loc pe care îl cunoștea, unde se simțea în siguranță și unde se putea juca toată ziua. 'Nu te teme! Fluviile și mărilor sunt casa noastră adevărată. În plus, nu vei fi singur. Vom călători cu toții în grup' îi spuse Andy, fratele său mai mare.

Liniștit, Starry înotă către marginea bazinului, unde o fetiță vorbea cu tatăl ei: 'Tati, uite ce drăguți sunt! De ce trebuie să plece de la fermă? Îmi va fi dor de ei!'

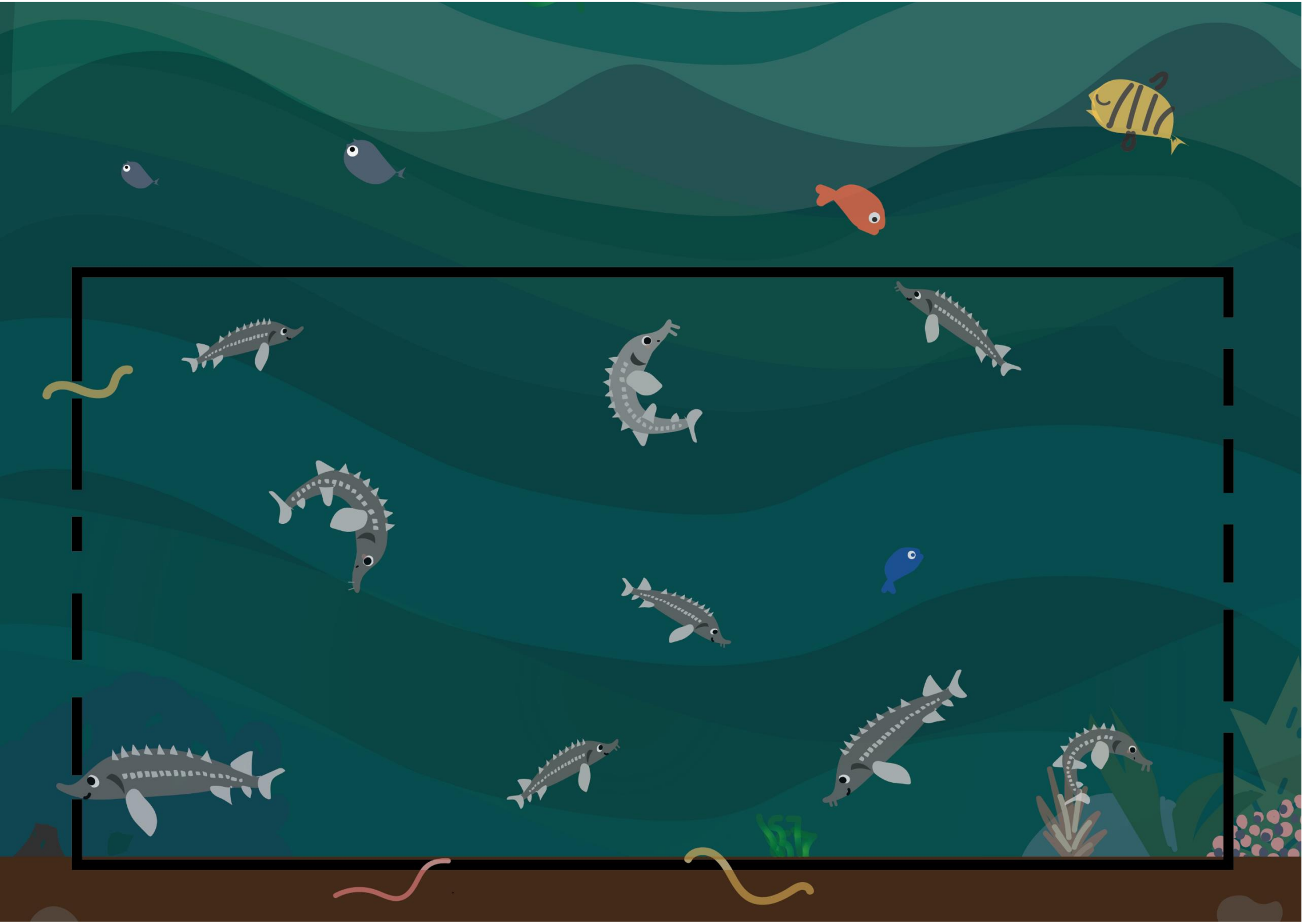

'Fac parte dintr-un program de salvare' îi răspunse tatăl ei. 'Numărul sturionilor sălbatici din mediul natural a scăzut foarte mult, iar în ferme sunt crescuți pui care vor fi eliberați în fluvii pentru a ajuta populațiile naturale să se refacă.'

Deși Starry nu era foarte fericit că va părăsi ferma, înțelese că, atât el, cât și frații și surorile lui, aveau un rol important. 'Vom ajuta populațiile de sturioni sălbatici? Voi fi un EROU!'

'Sturionii sunt specii pe cale de dispariție, foarte mulți au fost pescuiți pentru icrele lor, numite caviar' continuă tatăl fetei. Dar Starry nu îi mai asculta. Înota deja către frații săi pentru a afla mai multe detalii despre aventura care îi aștepta.

În dimineața următoare, puii de sturion erau mutați într-un container foarte mare, cu pereți perforați, și aduși în fluviu. Dintr-o dată, Starry se trezi înconjurat de o apă curgătoare, care strălucea în nuanțe verzui. Mici viețuitoare acvatice treceau liber prin găurile containerului. Apa aducea multe mirosuri noi și interesante, ba chiar și gustul ei era diferit față de cel pe care îl știa din bazin. Containerul era așezat în siguranță pe fundul fluviului, unde nu pătrundea lumina, iar Starry descoperi rapid că nasul său putea fi de mare ajutor pentru a găsi hrana și a se orienta în întuneric. Și cum aveau mai mult loc de joacă, curând începură concursurile: cine înoată mai repede împotriva curentului, cine găsește mai multă hrană, cine recunoaște mai multe mirosuri. Era mare distracție în noul lor loc de joacă!

Câteva zile mai târziu, containerul a fost deschis, lăsând sturionii liberi să înoate în fluviu. În câteva secunde, Starry a fost atras de curentul puternic și s-a pierdut de frații și surorile lui. Apa era tulbure și agitată, așa că începu să înoate cât putea de repede spre mal, unde viteza era mai mică. O umbră neagră apărură lângă el, și în secunda următoare se trezi înghițit de o pasăre mare. Acesteia însă nu îi plăcu prea mult micul pește, așa că îl aruncă afară imediat, înainte de a-l răni. Nedumerit de această aventură, Starry încercă să își găsească un adăpost lângă mal, printre rădăcinile copacilor, pentru a-și recăpăta energia și a-și reveni.

Un pește prietenos observase lupta micului sturion. 'Ai fost foarte curajos. Bine că ai reușit să scapi de cormoran!'

Încă rămas fără suflare, Starry se uită la peștele negricios care se apropia de el. 'Cormo-ce?' întrebă el amețit.

'Pasărea neagră care te prinsese era un cormoran. Aceste păsări mănâncă pești, așa că este de mirare că ai scăpat cu viață. Cum ai reușit?' întrebă peștele.

'Nu am idee. Probabil că nu i-au plăcut scuturile osoase de pe părțile mele laterale. Presupun că au acționat ca o armură'.

'Este prima mea zi în fluviu. Ar fi trebuit să călătoresc spre mare cu frații și surorile mele, dar ne-am pierdut. I-ai văzut cumva?' întrebă Starry.

'Îmi pare rău, nu i-am văzut, dar dacă au fost purtați de curent, probabil sunt deja departe, în josul fluviului. Dacă vrei, pot călători cu tine pentru un timp. Poate ne întâlnim cu ei pe drum.'

'Cel mai simplu mod de a ajunge în mare este să te lași purtat de fluviu – el se varsă în mare și este cel mai rapid mod de a-ți găsi familia', adăugă peștele. 'Ți-e foame?'

'Oh, da, aș vrea tare mult să mănânc ceva! Nu m-am prezentat: numele meu este Starry, vin de la o fermă din apropiere și sunt un sturion stelat. Tu cine ești?' întrebă micul sturion.

'Eu mă numesc Kenny, sunt un somn, și trăiesc aici, în fluviu. Hai să mănâncăm ceva, apoi vom încerca să îți găsim familia!'

Cei doi pești mâncară puțin în apropierea malului, apoi înotară spre mijlocul fluviului, unde curentul era mult mai puternic. Apa îi purta la vale, în timp ce Starry se bucura de călătorie, înotând în sus și în jos și chiuind ori de câte ori curentul era mai vijelios.

Starry ajunge în mare și întâlnește noi prieteni

După câteva ore de înot, Starry se simți obosit și începu să caute cu privirea un loc de odihnă. Văzând că micul său prieten încetinește, Kenny îl încurajă: 'Curentul este foarte puternic acum. Suntem foarte aproape de mare și în curând te vei putea odihni.'

'Într-adevăr?' Starry era vizibil ușurat. 'Am simțit că s-a schimbat gustul apei, dar nu știam că suntem atât de aproape de mare.'

'Desigur, apa are un gust ușor sărat, ceea ce înseamnă că drumul nostru se apropie de sfârșit. Eu sunt un pește de apă dulce, nu te pot însoți mai departe. Spre deosebire de corpul tău, corpul meu nu este adaptat la apa de mare. În câteva minute vei ajunge la vărsarea fluviului în mare. Înoată apoi de-a lungul coastei și totul va fi bine. Sunt sigur că îți vei întâlni familia.'

'Îți mulțumesc foarte mult. A fost distractiv să călătorim împreună! Ești un prieten adevărat. Sper să ne întâlnim din nou într-o bună zi' spuse Starry.

'La revedere, Starry. Mult noroc în mare!'

În timp ce Kenny se îndepărta, înotând înapoi către adăpostul său, Starry se lăsă purtat de fluviu și curând înțelese că se afla în mare: apa era mai calmă, mai sărată, mai largă și mai transparentă, în timp ce fundul apei se schimba treptat din nămol în nisip fin. Începu să înoate de-a lungul coastei, căutând ceva de mâncare. Curând descoperi o masă delicioasă: în apropierea plajei erau o mulțime de crustacee mici asemănătoare creveților și erau atât de delicioase! “Miam!”

După un timp, observă că nu mai e singur: un alt sturion înota spre el. Fericit că va avea companie, Starry se întoarse să îl întâmpine pe noul venit, și fu surprins să vadă că era o fată. Avea o culoare mai închisă, ceea ce făcea ca șiragul de steluțe albe de pe părțile ei laterale să fie și mai vizibil. Starry nu își mai putea lua ochii de la ea: era cea mai frumoasă fată pe care o văzuse vreodată.

'Bună, eu sunt Kyra și locuiesc în apropiere cu familia mea' zâmbi frumoasa fată. 'Tu cine ești? Nu te-am mai văzut aici până acum.'

Starry simți cum i se topește inima, și pentru prima dată în viață nu își mai putu găsi cuvintele: 'Starry. Vin de la o fermă de departe.'

Mi-am pierdut frații și surorile, și acum îi caut. I-ai văzut cumva?'

'Nu, nu ți-am văzut rudele' răspunse fata. 'Dar te pot însoți către sanctuarul nostru marin, unde sunt mai multe familii de sturioni. Poate cineva s-a întâlnit cu frații tăi. Ar trebui să plecăm mai repede, nu suntem în siguranță aici' spuse Kyra.

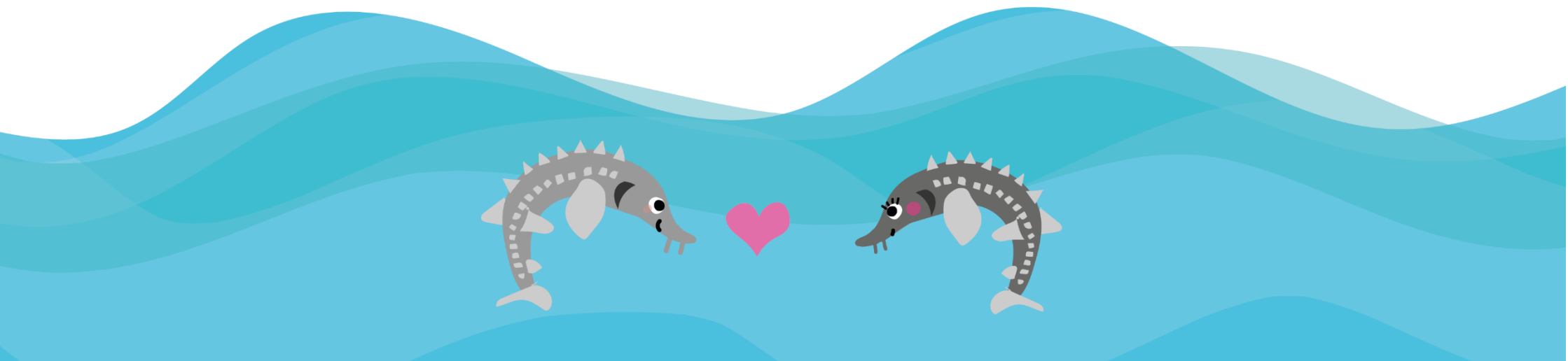
'Îți mulțumesc mult. Să mergem!'

Micuții sturioni începură să înoate către zona protejată, și în scurt timp erau la adăpost. Kyra îi prezentă pe scurt cele mai importante locuri: zonele de hrănire și de odihnă, locuri de joacă și zone unde puteau înota liniștiți, precum și locuri unde se puteau întâlni cu alte familii de sturioni.

'Îi întrebăm întâi pe cei din familia mea' spuse Kyra.

Lângă un grup de stânci acoperite cu alge, Kyra încetini și îl invită pe Starry să intre. 'Bunico, am ajuns și avem un musafir', anunță veselă Kyra.

'Minunat! Ați ajuns la timp. În curând va veni și restul familiei și toți vor fi bucuroși să îl cunoască pe prietenul tău'.

Câteva minute mai târziu, întreaga familie era strânsă în jurul mesei, bucurându-se de cină și discutând povestea lui Starry.

'Este uimitor! Arăți exact ca noi, dar ai fost crescut într-o fermă și eliberat în fluviu? Este neobișnuit.'

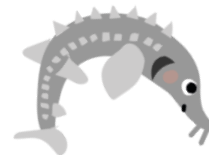
'Am auzit că suntem parte a unui program de salvare, creat pentru a ajuta populațiile de sturioni sălbatici. Uite', spuse el arătându-și mândru aripioara, 'am și un fir micuț atașat de înotătoare, care arată de unde vin.'

'Interesant', răspunse tatăl Kyrei și continuă: 'Sanctuarele marine, cum este al nostru, au fost create special pentru a ajuta speciile aflate în pericol de dispariție. Zona este sigură, dar imediat cum ieși în afara acestei zone, riști să fii capturat în plase de pescuit sau să fii rănit de bărci și ski-jeturi.'

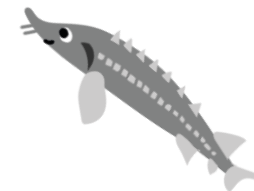
'Ai călătorit împreună cu frații și surorile tale, apoi v-ați pierdut?' întreabă mama Kyrei.

'Nu, m-am pierdut când am fost eliberați în fluviu. Curentul era foarte puternic și ne-am separat. Ați văzut cumva, din întâmplare, un nou grup de sturioni?' întreabă Starry.

'Nu știu dacă aceștia sunt frații tăi, dar am auzit astăzi familia Beluga spunând că a zărit un nou grup de sturioni înotând în apropierea limitei sanctuarului. Rămâi la noi în noaptea aceasta, iar mâine dimineață putem merge împreună să vedem dacă sunt frații tăi. Trebuie să îi avertizăm să se mute spre zona interioară, ca să evite pericolele.'

Starry își găsește rudele

Obosit după călătoria cea lungă, Starry adormi aproape imediat. Se trezi atunci când Kyra îi scutură aripioara, ghidându-l ușor către ieșire. 'Bună dimineața! Îmi pare rău că te trezesc atât de devreme, dar avem un drum lung înainte și ar fi bine să plecăm acum.'

Starry plecă împreună cu Kyra și mama ei. Pe drum, ele îi explicară pe scurt pericolele de care trebuie să se ferească: 'În mare te poți întâlni cu păsări de pradă, cu vase de pescuit, plase abandonate de pescari, ski-jeturi, scafandri, pete de petrol de la platformele petroliere sau de la vapoare, obiecte de plastic și o mulțime de alte pericole pe care va trebui să le eviți!'

Țîmpul trecu repede, și curând ajunseră la marginea sanctuarului, în zona în care grupul cel nou fusese văzut cu o zi în urmă.

'Kyra, te rog ai grijă să nu ieșiți din zona protejată!' spuse mama ei. 'Cât timp vă uitați pe aici după frații lui Starry, eu voi merge la familia Beluga, să văd dacă știu unde ar putea fi grupul cel nou'.

'Bine, mamă, stai liniștită!'

Cei doi sturioni începură să exploreze zona: mulți crabi mici, melci, viermi acvatici și pești se mișcau pretutindeni, era un amestec minunat de culori și de viață! Starry se simțea ca în paradis: înota alături de cea mai frumoasă fată, locul era magnific, numai de-ar reuși să își găsească și familia! Deodată, remarcă niște creaturi interesante, cu corpuri transparente, care pulsau în apă. 'Ce sunt?' întrebă Starry surprins. 'Sunt atât de grațioase!'

'Meduze', răspunse Kyra. 'Mai bine stai departe de ele, tentaculele lor sunt toxice.'

Câțiva metri mai încolo, o plasă de pescuit plutea în apă. Vrând să o impresioneze pe frumoasa fată, și fără să știe ce este, Starry înotă spre ea.

'NU!' îl avertiză Kyra, dar era prea târziu. Era deja încurcat în plasă.

Suprins și speriat, încercă să se împingă afară din plasă. Kyra era atât de șocată încât nu se putea mișca și nu îl putea ajuta. Starry încerca din greu să scape, dar era prea mic ca să poată reuși. Un crab mare aflat pe o stâncă din apropiere înțelese rapid că micul pește are probleme serioase. "NU MIȘCA, vor ști că ești aici și vor trage plasa afară. Voi încerca să tai plasa cu cleștii mei."

În scurt timp, Starry era din nou liber. Kyra îl îmbrățișă, fericită că a scăpat teafăr: 'M-ai speriat îngrozitor! Să nu mai înoți niciodată într-o plasă de pescuit! Este unul dintre cele mai periculoase lucruri pe care le poți întâlni' spuse ea. 'Acum câțiva ani mi-am pierdut bunicul, după ce a fost prins într-o astfel de plasă.'

'Nu te teme, nu voi uita niciodată această experiență teribilă', spuse Starry.

'Mama ne-a spus să avem grijă, ar fi trebuit să fim mai precauți', adăugă Kyra. Cei doi sturioni îi mulțumiră crabului pentru că i-a salvat viața lui Starry, apoi se îndepărtară de această capcană periculoasă.

'Hei, copii, unde sunteți?' Mama Kyrei se apropia cu vești bune. 'Grupul a fost aici ieri, iar familia Beluga i-a sfătuit să se mute în apropierea epavei, o zonă mult mai sigură, unde pot găsi hrană și adăpost. Nu este departe, putem ajunge acolo în 10-15 minute.'

'Oh, sper ca acest grup să fie familia mea!'

Mama Kyrei porni prima pentru a le arăta drumul, și începură să înoate către epavă.

Starry era nerăbdător să își întâlnească frații și surorile, dar nu se putea abține să nu admire diversitatea sanctuarului marin: erau atât de multe animale acolo, iar locul era atât de frumos și liniștit! Zona protejată era un loc minunat pentru familii, iar Starry spera ca în curând să își găsească și el familia pentru a-și relua viața liniștită de la fermă.

'Aceasta este epava', anunță mama Kyrei. 'Am zărit câțiva membri ai noului grup, haideți să vedem dacă ei sunt familia ta.'

Dar Starry era deja acolo căci își recunoscuse frații și surorile: 'Andy, Alex, Carol, Martin, Ann, cât mă bucur să vă reîntâlnesc!'

'Starry! Ce bine că ai reușit să ajungi! Plănuiam să înotăm împreună

spre mare, dar ai dispărut atât de repede! Apa era foarte tulbure și nu te-am mai putut găsi!

'A fost greu la început, dar am avut noroc să găsesc prieteni buni de-a lungul drumului. Vorbind de prieteni: ele sunt Kyra și mama ei, mi-au oferit adăpost și m-au ajutat să vă găsesc!'

'Vă mulțumim mult pentru că ați avut grijă de frățiorul nostru!'

'Starry, te lăsam acum cu familia ta, dar știi unde ne găsești, și vei fi mereu binevenit să ne vizitezi!'

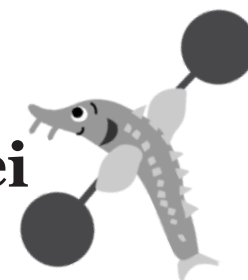
'Vă mulțumesc pentru tot ajutorul! Ne vedem mâine, Kyra!'

În timp ce Kyra și mama ei se îndepărtau, Starry începu să își povestească aventurile. Frații și surorile lui ascultau uimiți, admirând modul în care frățiorul lor reușise să scape cu bine de fiecare dată.

'Micuțul nostru erou', spuse sora sa, Ann, 'suntem atât de mândri de tine!'

Inima lui Starry era plină de fericire: avea toată familia alături și toți erau în siguranță în sanctuarul marin. Se întoarse către fratele său Andy și îi spuse: 'Ai avut dreptate! Casa noastră adevărată este mult mai frumoasă, și de-abia aștept aventurile ce vor urma!'

Pregătirea migrației

Anii au trecut cu bine pentru micuțul sturion, frații săi și celelalte familii de sturioni din sanctuarul marin. Starry și Kyra au devenit prieteni buni, petrecându-și tot timpul împreună și bucurându-se de noile experiențe. Cu timpul, cei doi sturioni s-au transformat în doi tineri adulți de o frumusețe rară, s-au căsătorit, iar într-o zi, pe când vizitau familia Kyrei, au început să discute un subiect foarte urgent: migrația.

'Aceasta este una dintre cele mai importante călătorii din viața voastră, de aceea trebuie să vă pregătiți foarte bine înainte de plecare', spuse bunica Kyrei. 'Veți părăsi siguranța sanctuarului și veți migra de-a lungul fluviului pentru a găsi locuri potrivite pentru a depune icre și a vă înmulți. Veți întâmpina multe pericole în cale, iar puterile voastre vor fi puse la încercare ca niciodată până acum. Din fericire, nu veți fi singuri, câteva grupuri de sturioni vor migra împreună cu voi, ceea ce va crește șansele voastre de reușită.'

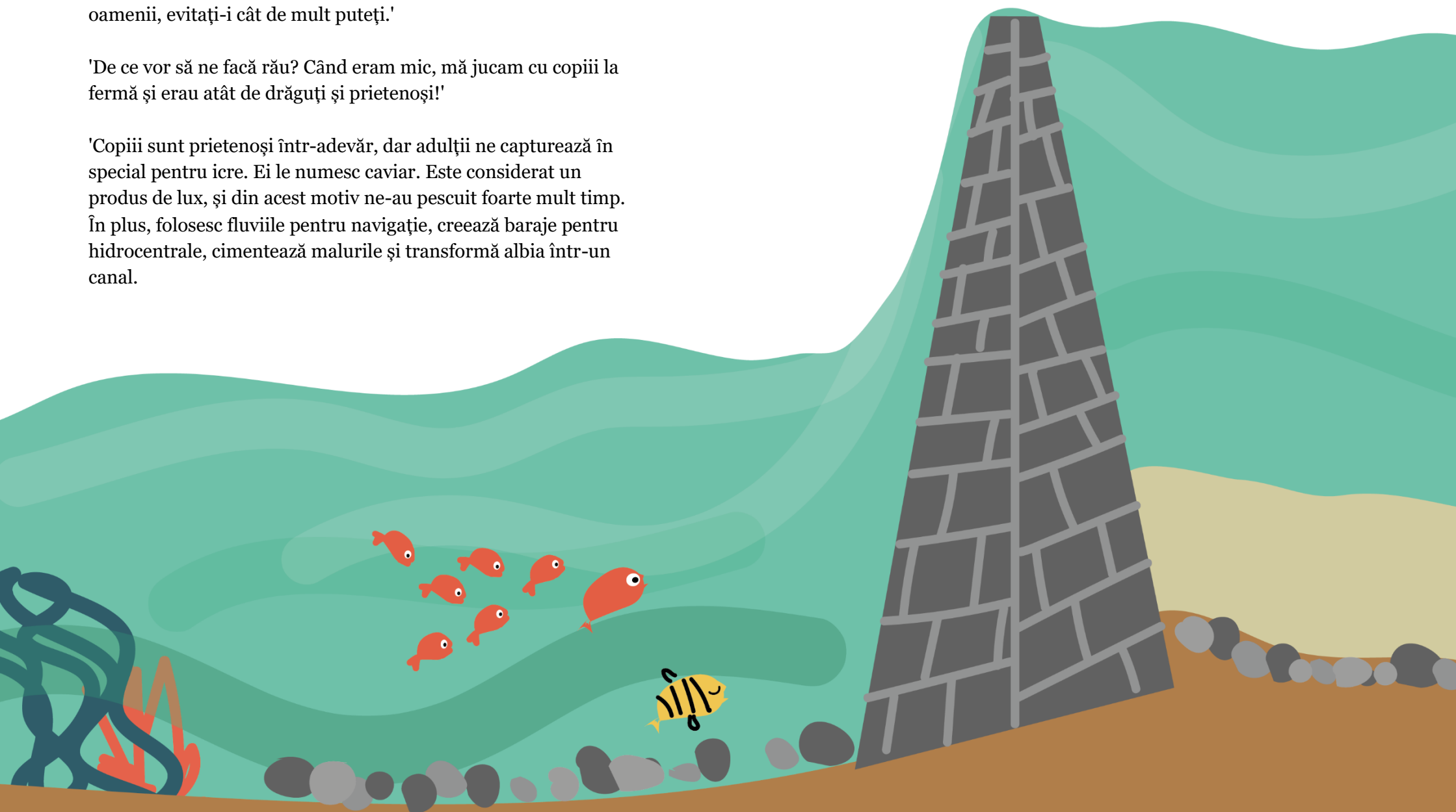
'Cum să ne pregătim?' întrebă Starry. 'Fluviul diferă atât de mult de mare! Îmi amintesc curenții puternici care mă răsuceau, atacul păsării, apa tulbure, mirosul locului în care am fost aduși în fluviu, dar toate mi se par atât de îndepărtate.'

'Erați copii la vremea aceea, de asta vi s-a părut atât de dificil. Acum sunteți adulți, corpurile voastre sunt antrenate pentru a înota distanțe lungi, și nu uitați – sturionii adulți sunt cei mai mari pești din fluviu, ceea ce înseamnă că nu aveți dușmani naturali. Singurii inamici de care trebuie să vă temeți sunt oamenii, evitați-i cât de mult puteți.'

'De ce vor să ne facă rău? Când eram mic, mă jucam cu copiii la fermă și erau atât de drăguți și prietenoși!'

'Copiii sunt prietenoși într-adevăr, dar adulții ne capturează în special pentru icre. Ei le numesc caviar. Este considerat un produs de lux, și din acest motiv ne-au pescuit foarte mult timp. În plus, folosesc fluviile pentru navigație, creează baraje pentru hidrocentrale, cimentează malurile și transformă albia într-un canal.'

Astfel, ne-au blocat coridoarele de migrație și au distrus multe dintre locurile pe care le foloseam ca să ne depunem icrele, să ne creștem puii și să ne hrănim. Este din ce în ce mai greu să găsim puținele locuri rămase.'

'De ce fac asta?' întrebă Kyra surprinsă. 'Ei nu știu că toate viețuitoarele din fluviu depind de aceste locuri pentru a trăi?'

'Nu cred că inginerii și constructorii știu că ne distrug locurile vitale' răspunse bunica.

'Dar', spuse Starry, 'sunt și oameni care încearcă să ne ajute. Eu am apărut ca urmare a unui program de salvare. Oamenii au creat ferme speciale pentru a produce pui de sturioni și pentru a-i elibera în fluviu. De asemenea, ei au creat și sanctuarele marine, cum este cel în care locuim!'

'După cum am auzit, pescuitul sturionilor a fost interzis, dar unii oameni încă ne capturează! Acestor oameni nu le pasă de soarta noastră și de eforturile facute pentru a ne salva!'

Starry gândi cu voce tare: 'Dacă oamenii ar respecta legile care ne protejează, și dacă ar înțelege că programul nostru de salvare le aduce și lor beneficii, ne-am putea reveni mult mai repede! Ce s-ar putea face, bunico?'

'Cred că într-o bună zi oamenii vor înțelege că viețile noastre depind de accesul la locurile vitale din fluvii și mări. Avem nevoie de coridoare de migrație pentru a ajunge în zonele în care ne-am născut și unde ne putem reproduce. Avem nevoie de mai multe zone strict protejate, unde nimeni nu ne poate răni, ca să ne putem crește puii și pentru ca ciclul vieții să reînceapă. Dar până în acea zi, vă rog să aveți grijă! În fluviu sunteți foarte vulnerabili, pentru că rareori puteți găsi adăpost!'

'Mulțumim mult de tot, buni!'

'Mâncați bine înainte de plecare, în fluviu veți fi prea ocupați și nu veți avea timp de mese!'

Starry și Kyra au mers apoi să îl vadă și pe Andy, care era deja gata de plecare cu primul grup, pentru a discuta despre locurile potrivite pentru depunerea icrelor. 'Am auzit că drumul către locul în care m-am născut este blocat de un baraj mare' spuse Kyra.

'Poate ar trebui să ne oprim în apropierea fermei unde ne-am născut. E mai ușor de găsit', spuse Starry.

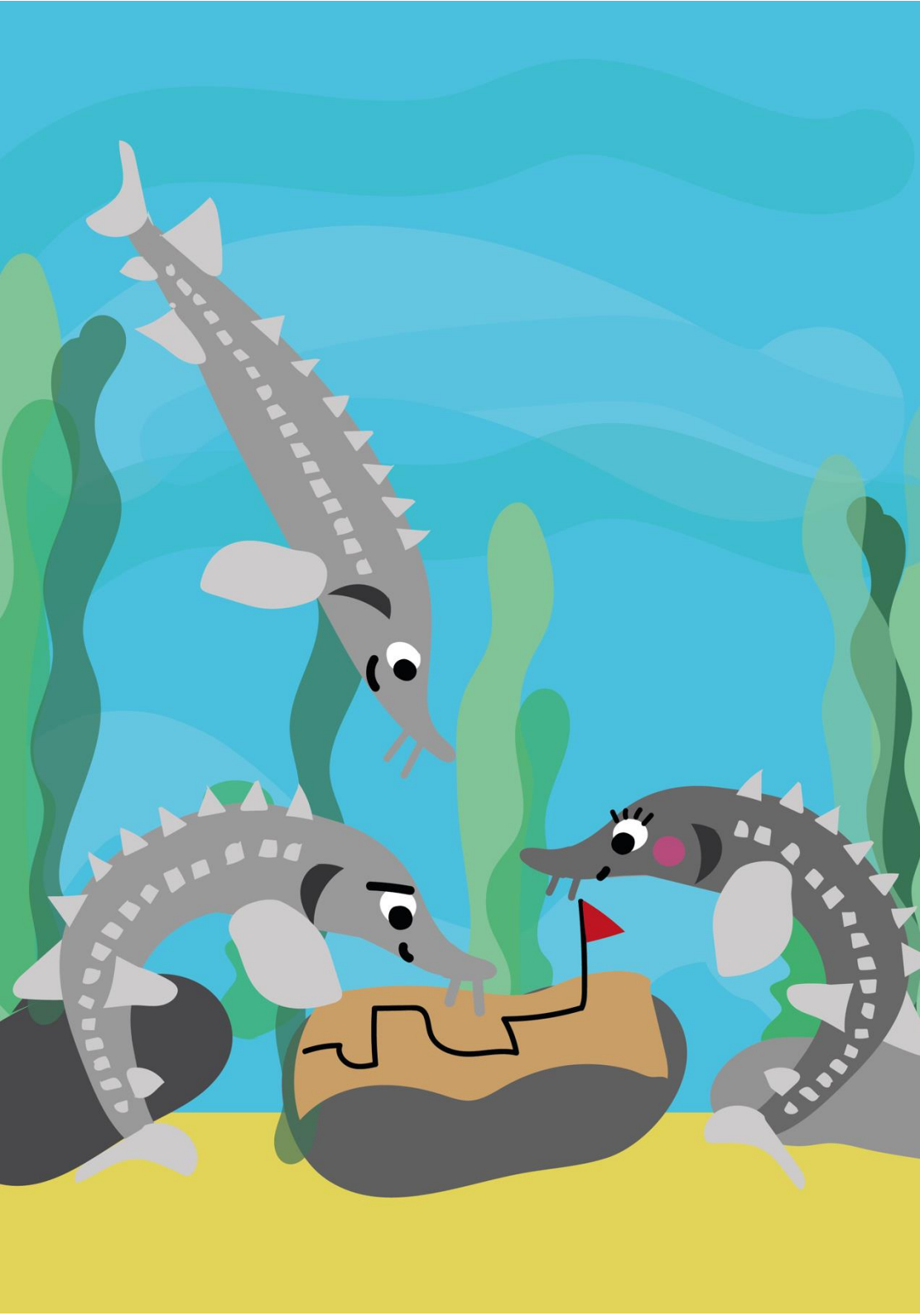
'Un sturion mai în vârstă, care s-a reproduș anul trecut, mi-a spus că mai sus de fermă sunt locuri mai bune. Trebuie să găsim ape adânci, cu substrat pietros, și să evităm nămolul care afectează atât icrele cât și puii' adăugă Andy.

'Bine, dar asta înseamnă că vom sta mai multe zile în fluviu. Bunica Kyrei ne-a spus că va fi mai ușor să înotăm dacă stăm în apropierea fundului apei. Încă îmi amintesc cât de puternic era curentul din fluviu. A fost frumos să călătoresc la vale, spre mare, dar de data aceasta trebuie să înotăm împotriva lui.'

'Să sperăm că totul va fi bine! Voi când vreți să plecați?'

'Mai avem nevoie de 2 săptămâni pentru pregătiri, venim cu cel de-al doilea grup. Mult succes în călătorie, Andy! Ne vedem curând în fluviu!'

'La revedere, Starry! La revedere, Kyra! Aveți grijă de voi!'

Înapoi în fluviu

Cu doar două săptămâni rămase până la plecare, Kyra și Starry își intensificară pregătirea, mâncând mai mult și înotând toată ziua. După ce au discutat din nou cu familia, și gândindu-se că oamenii încearcă să captureze sturioni îndeosebi noaptea, au decis să călătorească în timpul zilei, și să stea ascunși pe timpul nopții, ca să își crească șansele de a ajunge la locurile de depunere a icrelor.

În sfârșit, ziua cea mare sosi. La marginea sanctuarului erau deja strânse și alte echipe de sturioni stelați pregătite pentru migrație, astfel încât plecarea dis-de-dimineață, îndreptându-se spre fluviu. După câteva ore, Starry observă ca apa devine mai dulce și mai tulbure, iar culoarea se modifică spre verzui. 'Ne apropiem de gura fluviului', anunță el.

'În regulă, vom încerca să stăm împreună. Este foarte greu să învingem curentul apei, pentru că este foarte puternic', răspunse conducătorul grupului. 'Amintiți-vă să înotați în apropiere de fundul apei, de-a lungul malurilor, unde puteți găsi adăpost și locuri de odihnă. Aveți grijă la plasele pescarilor! Mult succes!'

Grupul intră în fluviu și lupta împotriva curentului începu. Corpurile lor erau răsucite de curentul puternic, dar curând au reușit să străpungă apa și să ajungă pe fundul fluviului, unde curentul era mai slab și puteau înota.

Câteva ore mai târziu, Kyra era epuizată. Starry o văzu că încetinește și o îndrumă către o stâncă mare, aflată pe fundul apei: 'Ascunde-te după stâncă. Putem sta aici să ne revenim puțin.'

'Mulțumesc, chiar nu mai puteam înota, sunt foarte obosită', adăugă Kyra.

Alți patru sturioni li se alăturară, încercând să își recapete suflul. 'Începe să se întunece afară. Curând va trebui să găsim un loc de odihnă pentru noapte, ca să evităm pescarii.'

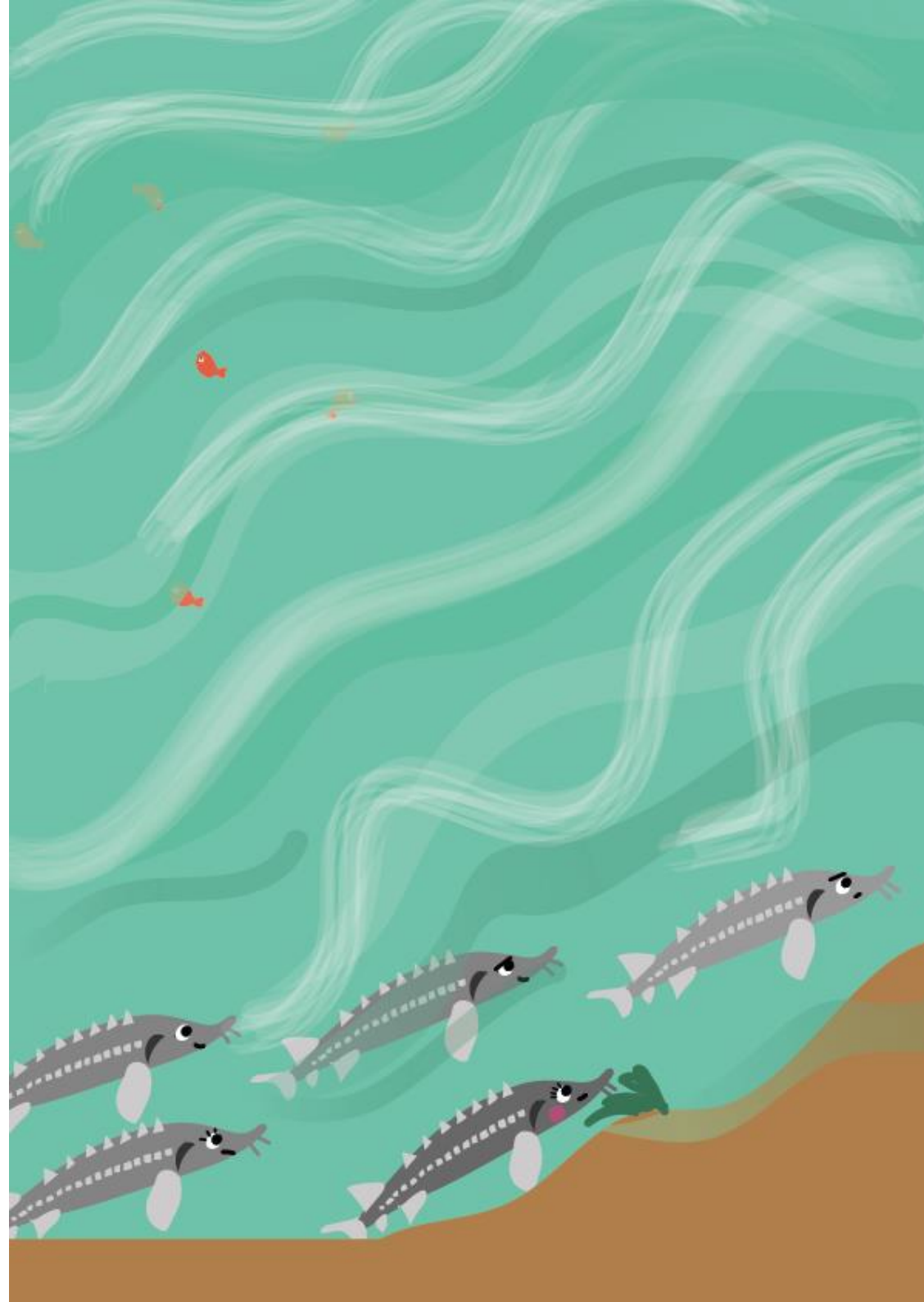
'Cred că ne apropiem de ferma unde am fost crescut, pot recunoaște gustul apei', spuse Starry. 'Ne putem uita după un loc potrivit în apropiere.'

O oră mai târziu, sturionii părăsiră adăpostul și reîncepură să înoate împotriva curentului. Deodată, Starry observă o siluetă familiară.

'Kenny, tu ești?' întrebă Starry surprins. 'Ne-am întâlnit cu mulți ani în urmă, când încercam să îmi găsec familia.'

'Starry? Wow, ce mare te-ai facut! Acum ești mai mare decât mine, deși eu sunt mult mai bătrân decât tine! Ți-ai găsit familia? Cum de ești aici?' întrebă Kenny.

'Da, ne-am întâlnit în mare. Acum am revenit împreună cu alte grupuri pentru înmulțire. O să fiu tată, Kenny, poți să îți închipui? Ea este soția mea, Kyra. Suntem epuizați după ce am înotat o zi întreagă împotriva curentului. Ne poți ajuta să găsim un adăpost pentru noapte?'

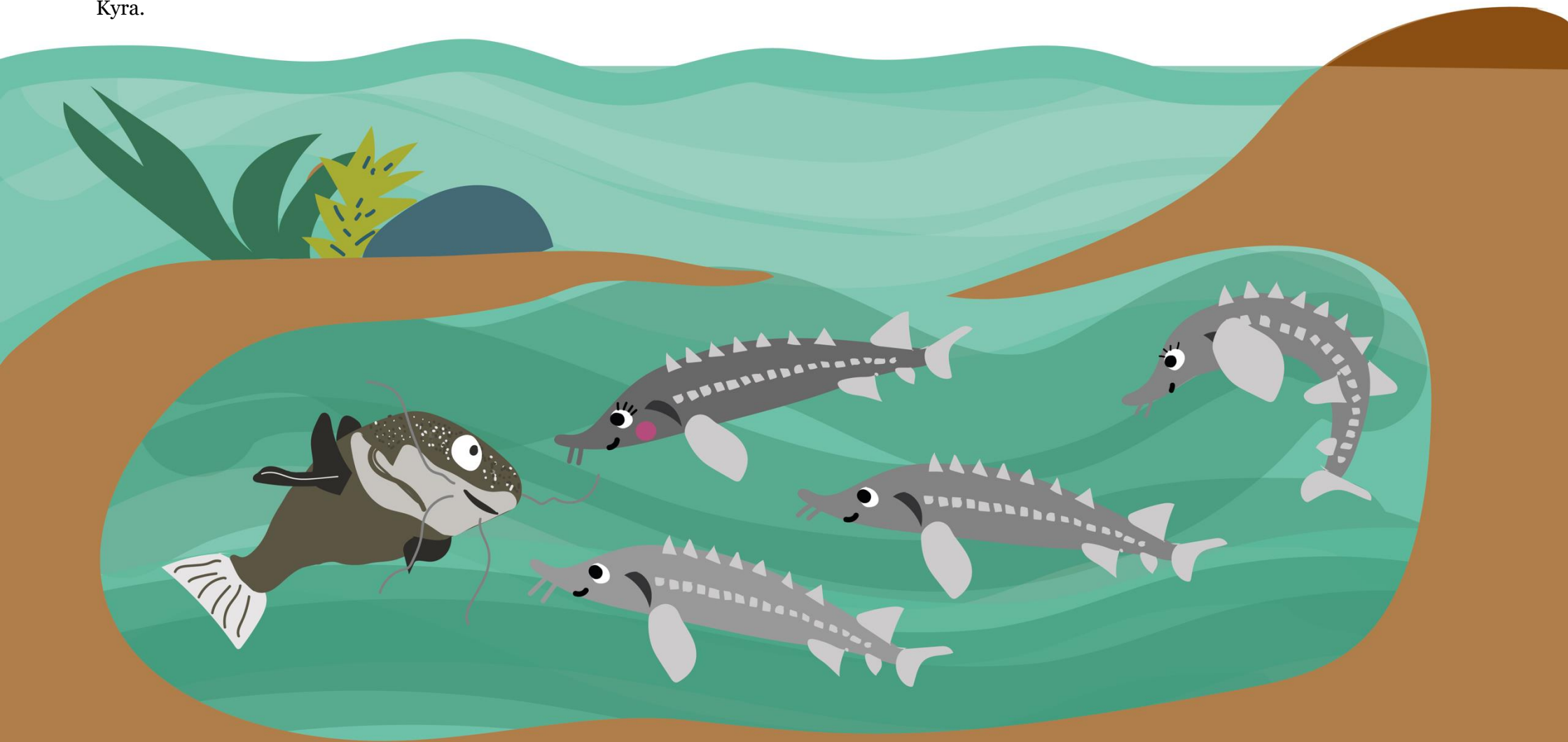
'Desigur! Haideti cu mine, curând locul va deveni foarte aglomerat și periculos.'

Grupul îl urmă pe Kenny, și curând ajunseră cu toții la o groapă mare de pe fundul apei, unde Kenny îi invită să intre. 'Poftiți, intrați. O să vă ofer și ceva de mâncare, presupun că sunteți flămânzi după o zi întreagă pe drum.'

'Mulțumim mult, este foarte amabil din partea ta!' răspunse Kyra.

'Spuneai că locul acela devine periculos noaptea. Ce se întâmplă?'

'Oh, vin niște oameni răi acolo, și deși pescuitul este interzis în timpul perioadelor de înmulțire, ei aruncă plasele de pescuit și așteaptă toată noaptea să vadă ce prind. Dimineața dispar, de teamă că poliția i-ar putea aresta. Așa s-au pierdut familii întregi de pești care nu au avut posibilitatea de a se reproduce, iar fără generații noi, suntem din ce în ce mai puțini în fluviu.'

'Asta este îngrozitor', spuse Starry, 'înseamnă că și voi sunteți în pericol de dispariție, ca și noi! Ei chiar nu înțeleg că toți peștii din fluviu vor dispărea curând dacă nu se pot înmulți?'

'Aparent nu', răspunse Kenny. 'Din păcate nu realizează că avem un rol important pentru fluviu, că și noi avem dreptul să trăim, să avem familii, să fim fericiți. Pentru ei, noi suntem doar hrană și distracție. De câte ori auziți zgomot de la bărcile lor cu motor, înseamnă că sunt aproape și vă pot captura, așa că înotați cât mai departe. Acum haideți să dormim puțin. Măine veți avea o călătorie lungă.'

Migrația în susul fluviului

Dis-de-dimineață, sturionii începură să se pregătească de drum.

Înainte de plecare, Kenny le mai dădu câteva sfaturi:

'Fluviul este îngust, apa curge rapid, și din păcate nu aveți prea multe spații unde să vă ascundeți de pericole. Trebuie să aveți mare grijă la câteva lucruri: în primul rând, zgomotul înseamnă pericol – indiferent că vine de la bărci, sau de la pompe și tuburi care extrag apa pentru diferite scopuri (acestea sunt periculoase pentru că pot absorbi rapid puii și peștii mici), încercați să evitați zgomotul cât de mult puteți; în al doilea rând, dacă apa conține spumă sau are o altă culoare decât verde, înotați cât de repede puteți pentru că înseamnă că fluviul a fost poluat iar apa este toxică; în al treilea rând, dacă vedeți construcții de-a lungul malurilor sau în fluviu, zona poate deveni o capcană pentru voi și va fi dificil să scăpați - înotați cât de repede puteți spre zonele naturale, unde vă puteți ascunde dacă este nevoie.'

'Îți mulțumim foarte mult pentru sfaturi! Să sperăm că totul va fi bine' răspunse Starry. 'Ne vedem peste câteva zile, când ne vom întoarce în mare!'

'Drum bun, să aveți o călătorie fără probleme!'

Grupul de sturioni părăsi adăpostul lui Kenny și reîncepu lupta împotriva curentului. După câteva ore zăriră o pată mare, neagră, pe fundul fluviului, și câțiva pești care tușeau din rășputeri.

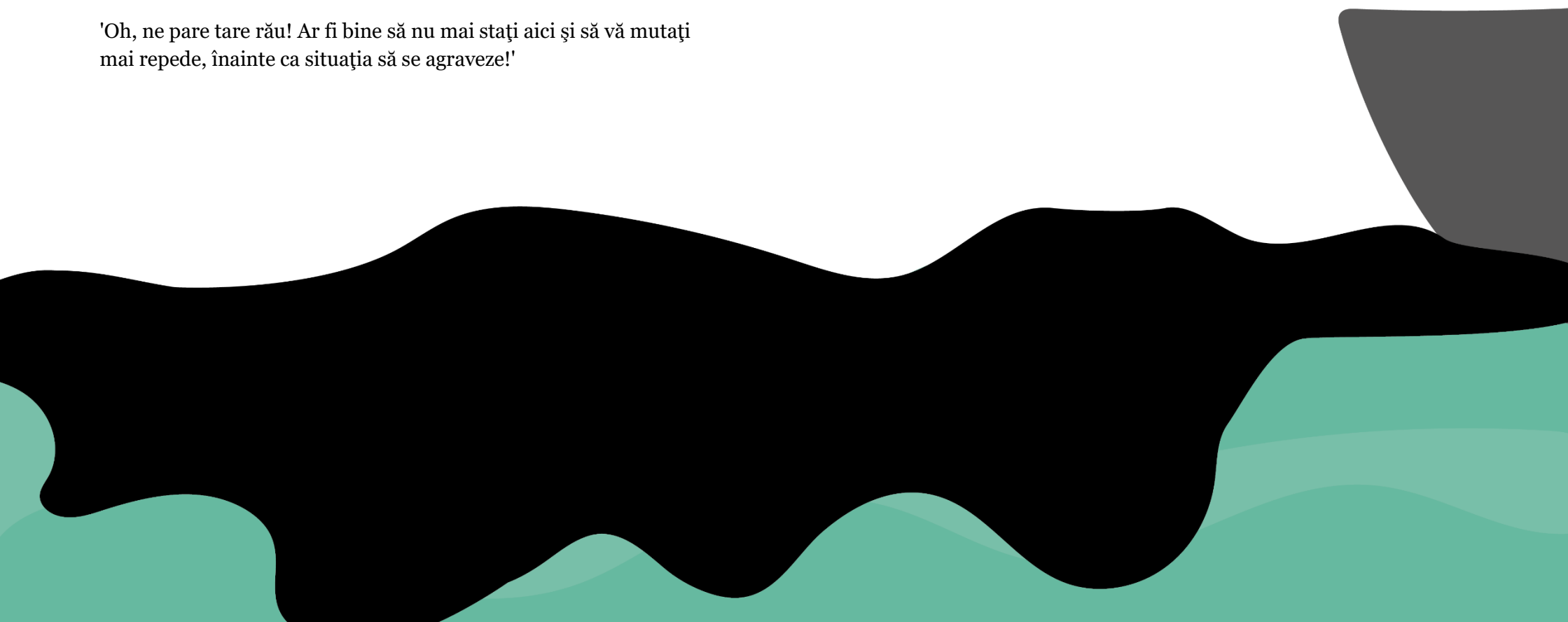
'Bună, sunteți bine? Ce s-a întâmplat?' întrebă Starry îngrijorat.

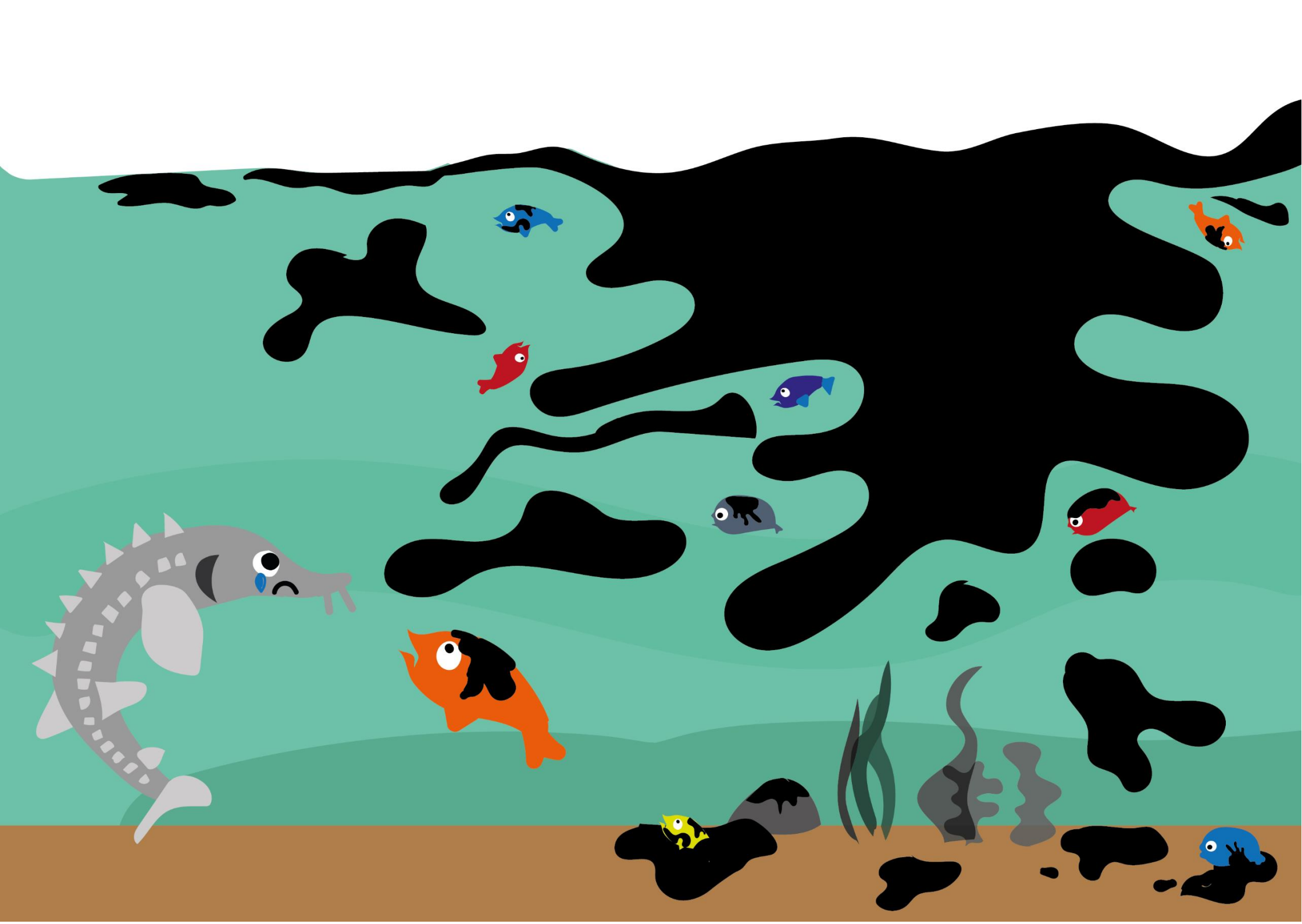
'Bună. Nu suntem bine, dar sperăm să ne revenim', răspunse un peștișor. 'Ne aflăm lângă un port în care navele și-au curățat motoarele iar combustibilul lor a ajuns în apă. Nu mai putem respira, și în plus, adăposturile noastre au fost acoperite de un strat gros de petrol, cred că va trebui să ne mutăm.'

'Oh, ne pare tare rău! Ar fi bine să nu mai stați aici și să vă mutați mai repede, înainte ca situația să se agraveze!'

'Nu este atât de ușor. Petrolul s-a răspândit pe câțiva kilometri. În plus, nu mai există locuri naturale în întreaga zonă. Malurile sunt acoperite de construcții de beton și nu putem găsi hrană sau adăpost pe distanțe lungi. Va trebui să ne mutăm pe teritoriul altor familii, ceea ce va crea tensiuni și conflicte. Dacă oamenii ar fi fost mai grijulii când își curățau motoarele, ne-am fi putut păstra și noi adăpostul și viața normală. Acum nu știu ce vom face și unde ne putem duce.'

'Cred că ar fi bine să plecați cât mai curând din locul acesta. Poate că în câteva zile petrolul va fi spălat de apă și vă veți putea întoarce la casele voastre. Mult noroc!' le ură Starry, îndepărtându-se împreună cu Kyra.

Câțiva kilometri mai departe, Starry și Kyra se întâlniră cu restul grupului, dar aceștia ezitau să avanseze. Apa era roșiatică și avea un gust ciudat. Pe fundul apei erau o mulțime de organisme acvatice moarte, iar Kyra își aminti de sfatul lui Kenny. 'Hmm, probabil aceasta este o altă zonă poluată. Bunica mea povestea mai demult că au avut probleme cu pesticidele în călătoria lor, iar efectul a fost îngrozitor. Oamenii folosesc aceste substanțe pe terenurile agricole pentru a controla dăunătorii, fără să înțeleagă ce efecte grave pot avea pentru sănătatea lor: se acumulează în plantele și legumele pe care le consumă, sau pot ajunge în apă, undeucid organisme acvatice. Efectele durează un timp îndelungat și pot afecta de asemenea și generațiile viitoare. Haideți să înotăm către malul celălalt, poate apa este mai curată și putem trece mai departe.'

Grupul de sturioni traversă fluviul, și într-adevăr, gustul apei reveni treptat la normal. Începură să înoate rapid, ca să se îndepărteze de zona poluată. După câteva ore, Starry auzi o voce familiară: 'Hei, ce mai faci, frățioare?'

'Andy! Sunt atât de fericit să te întâlnesc! Ce faceți voi, cum vă simțiți?'

'Obosiți. Am petrecut câteva zile în fluviu încercând să găsim cele mai bune locuri pentru reproducere, iar acum ne întoarcem acasă.'

Restul grupului din care făcea parte Andy se apropie. 'Trebuie să găsim un loc de odihnă pentru noapte', spuse un sturion mai în vârstă. 'Am trecut de curând pe lângă o zonă protejată. Putem merge cu toții acolo ca să discutăm și să înnoptăm. Măine dimineață ne continuăm călătoria: voi urcați de-a lungul fluviului către locurile de înmulțire, noi coborâm către mare. Este în regulă pentru toată lumea?'

'Da', răspunseră ceilalți sturioni.

Din fericire, zona protejată era foarte aproape și acolo găsiră o adâncitură pe fundul fluviului, unde puteau înnopta cu toții. Kyra era foarte obosită. 'Ești bine?' o întrebă Starry. 'Știu că pentru tine este mai greu. pentru că tu porți și icrele, așa că spune-mi când vrei să facem o pauză.'

'Sunt bine, îți mulțumesc', răspunse Kyra. 'Hai să vorbim cu fratele tău, poate ne va putea recomanda un loc bun unde aş putea depune icrele.' Se alătură grupului lui Andy pentru a afla noutățile.

'Bătrânii noștri ne-au povestit despre locurile bune de înmulțire, aflate departe, în susul fluviului. Am încercat să ajungem în acele locuri, dar se pare că multe dintre ele au fost distruse de curând: fluviul a fost modificat, s-au construit diguri și a fost transformat într-un canal, s-au mai construit și locuințe de-a lungul malurilor, iar un baraj imens ne-a blocat complet drumul – nu am putut trece mai departe! Este din ce în ce mai greu să găsim zone pentru înmulțire și locuri în care să crească și să se hrănească puii, înainte de plecarea spre mare.'

'Oh, situația este mai critică decât am crezut', spuse Starry. 'Poate că în viitor oamenii vor înțelege că și peștii au nevoie de spațiu în fluviu și ne vor ajuta refăcând unele dintre locurile pe care le-au distrus!'

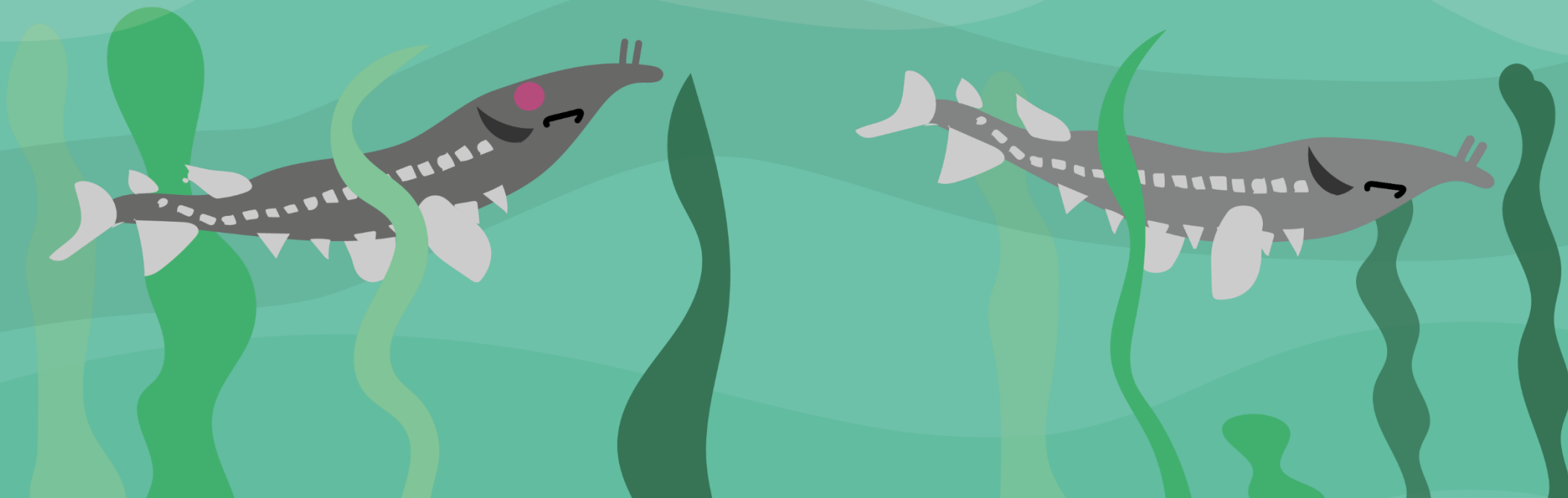
'Ce putem face acum, cum să găsim puținele locuri rămase dacă ele dispar atât de rapid?' Kyra era epuizată și avea lacrimi în ochi.

'Sunt două zone protejate unde mai sunt încă disponibile locuri potrivite' spuse Andy. 'Noi am folosit câteva dintre ele, iar sfatul nostru ar fi să mergeți acolo. Mai aveți de înotat încă o zi și ajungeți acolo. Atenție însă la speciile invazive de pești – deja au început să colonizeze fluviul și sunt o amenințare serioasă pentru puii noștri!'

'Mulțumim mult pentru sfat, Andy. Ne va scuti de mult efort și ne vom putea economisi energia!' spuse Starry.

Ambele grupuri de sturioni petrecură noaptea încercând să se odihnească și să își refacă forțele pentru ziua următoare. Grupul lui Andy plecă dis-de-dimineață spre mare, în timp ce Starry și grupul său mâncară puțin, apoi porniră spre zonele protejate.

După ce înotară jumătate de zi, Kyra se simți obosită și încetini, iar Starry i se alătură, uitându-se după un loc de odihnă. Pătrunseseră într-o zonă pustie, și amândoi se întrebau ce se întâmplase acolo: nicio ființă vie, nicio mișcare, niciun sunet. Unde dispăruseră toți? Deodată, o durere teribilă le cuprinse corpurile, mușchii le paralizară și își pierdură cunoștința.

Kyra și Starry luptă să își salveze copiii

Cei doi sturioni erau purtați la vale de fluviu. Apa tulbure îi ascundea de orice privire, în timp ce curentul îi împingea încetișor către mal. Curând, se încurcă în rădăcinile unui copac și rămaseră acolo timp de câteva ore. Treptat, Starry și Kyra începură să își revină și încercau să înțeleagă ce s-a întâmplat. 'În viața mea nu am simțit o asemenea durere', spuse Kyra.

'Ce a fost asta? Cum am ajuns aici?' întrebă Starry.

'Probabil oamenii au încercat să vă electrocuteze', se auzi o voce gravă. Un rac bătrân îi privea printre rădăcinile copacului. 'Ați fost norocoși că ați scăpat cu viață!'

'Să ne electrocuteze? Ce înseamnă asta?' întrebă Starry șocat.

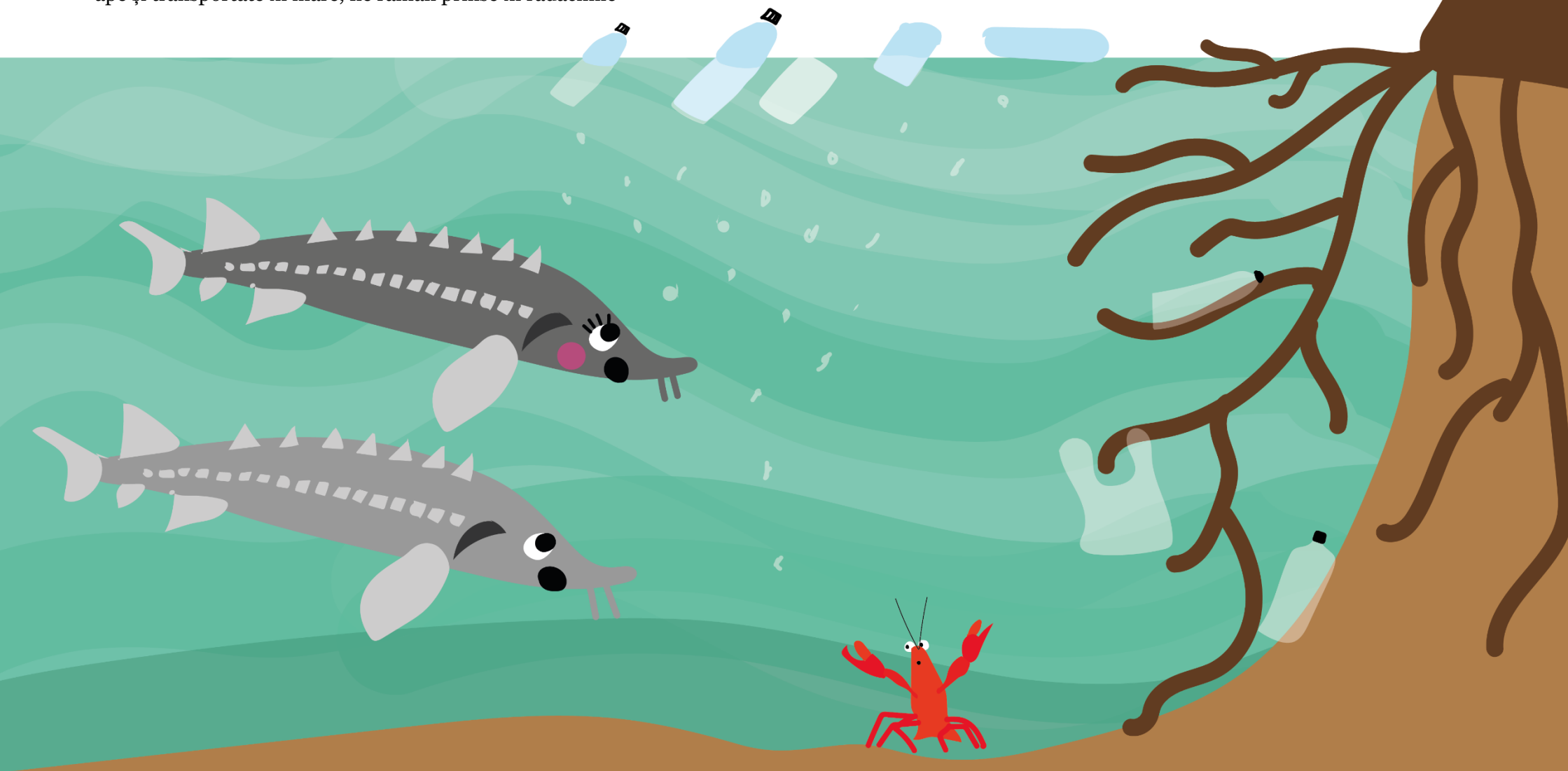
'Deși este ilegal, unii oameni folosesc curentul electric pentru a prinde pești. Dacă folosesc un curent puternic, mulți pești mor, iar ei îi adună. Cu timpul, apar efecte dramatice, pentru că, treptat, râul rămâne fără viață.'

Kyra își mai revenise puțin și simți că îi este foame. Observă în apropiere ceva asemănător crustaceelor mici, așa că luă o îmbucătură. 'NU' sări racul speriat. Nedumerită, Kyra scuipă imediat. 'Ce-a fost asta?' întrebă ea. 'Gustul era oribil.'

'Acestea sunt bucăți de plastic,' răspunse racul. 'Oamenii aruncă diverse obiecte de plastic în apă sau le lasă pe mal, în special după petreceri sau zile de vacanță, iar acestea sunt fie luate de ape și transportate în mare, fie rămân prinse în rădăcinile

copacilor. Deasupra noastră, la suprafața apei, sunt o mulțime de sticle din plastic, care se descompun în bucăți mai mici și se depun pe fundul fluviului'. În timp ce vorbea, de la suprafață cădeau fulgi colorați. 'Sunt periculoase,' continuă el, 'deci nu le mâncați, pentru că se pot acumula în stomacul vostru și muriți în chinuri groaznice.'

'Oh, îți mulțumesc mult! Mi-ai salvat viața!'

Racul îi sfătui apoi unde să găsească un loc de odihnă peste noapte, și în zece minute se aflau în apă adâncă, în spatele unor stânci din apropierea malului. 'Sunt atât de fericită că am găsit un loc ferit unde să ne adăpostim. Mă doare tot corpul și nu îmi mai simt aripioarele,' spuse Kyra, după care adormi rapid.

În dimineața următoare se simțeau mai bine, dar Kyra se temea să părăsească adăpostul. 'Ce facem dacă ne întâlnim din nou cu oamenii aceia? Mi-e teamă că nu voi supraviețui dacă încercă să ne electrocuteze a doua oară. Poate că și icrele vor fi afectate. Ar trebui să găsim un loc de reproducere cât mai curând posibil.'

'Ai dreptate, a fost îngrozitor, și am avut noroc să scăpăm cu viață, ceea ce s-ar putea să nu se mai întâmple a doua oară. Zona aceasta este curată, apa este adâncă, exact cum ne trebuie. Poți rămâne puțin aici, până mă uit prin preajmă?'

Starry plecă înotând în susul râului, și se întoarse curând cu vești bune: 'Cred că am găsit locul perfect. Vrei să verifici și tu dacă îți place? Putem ajunge acolo în 5 minute.'

'Super!' Kyra i se alătură, și în scurt timp ajunseră la locul găsit de Starry. După o privire rapidă, și ea a fost de acord că locul era într-adevăr foarte bun, așa că începu să se pregătească pentru depunerea icrelor. O oră mai târziu, amândoi erau fericiți: misiunea fusese îndeplinită, icrele erau depuse la loc sigur și fertilizate.

'Crezi că este sigur să le lăsăm aici?' întrebă Kyra îngrijorată. 'Poate ar fi bine să le păzim un timp, să vedem dacă sunt pericole în zonă.'

'Bine gândit,' răspunse Starry. 'Tu te poți duce să te odihnești în

adăpost, iar eu rămân aici și vin mai târziu; după aceea, le poți păzi tu, de acord?'

'Pază ușoară,' spuse Kyra, înotând către adăpost.

Câteva ore mai târziu, Starry sosi și el. 'A fost în regulă,' spuse el. 'Am văzut doar câteva scoici și nevertebrate mici, dar nu s-au apropiat de icrele noastre.'

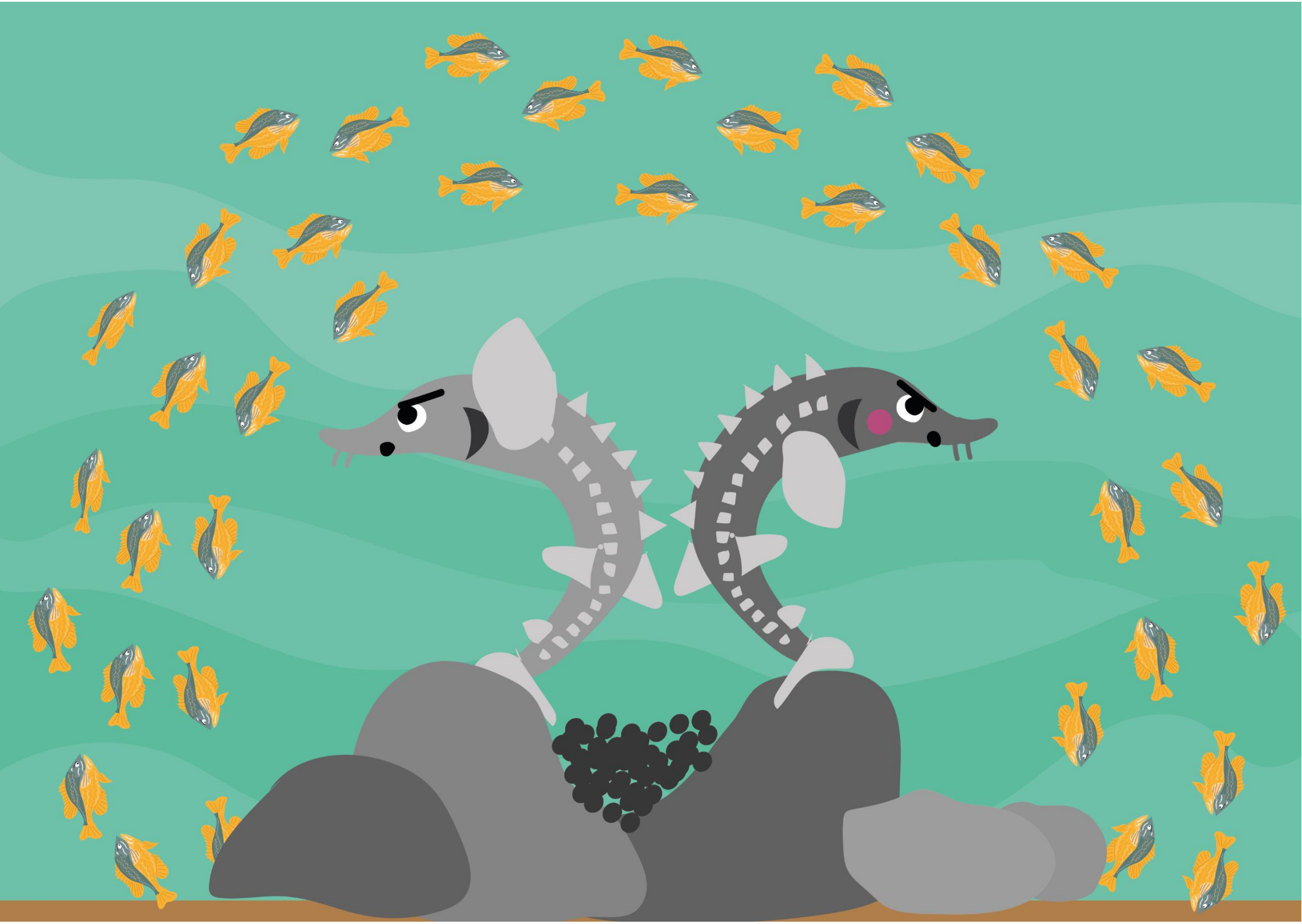
'Ok, este rândul meu, încercă să te odihnești puțin,' spuse Kyra. 'Sper că totul va fi bine.'

Starry era gata să adoarmă, când o auzi pe Kyra strigând după ajutor. În 2 minute ajunse la ea, la timp pentru a o vedea luptând cu o mulțime de pești viu colorați, care încercau să mănânce icrele. Erau atât de lacomi și de agresivi! Biata Kyra era înconjurată și nu putea apăra toate icrele, iar Starry se enervă puternic văzând că mai aveau puțin să ajungă la ele.

'Hei, ce faceți voi aici?' strigă el, înotând către Kyra.

Dar peștii nu erau dispuși să înceapă un dialog, ci aveau un singur gând: să mănânce icrele. Deodată, Starry își aminti cuvintele Bunicii: "sturionii sunt cei mai mari pești din fluviu, nu trebuie să vă temeți de nimeni în afara omului!". Atacă grupul de pești inamici, înghițindu-i cu totul. Suprinși de atac, peștii lăsară icrele și încercară să lupte cu Starry, dar Kyra i se alătură și împreună reușiră să îi pună pe fugă. În curând, mai rămăseseră doar câțiva inamici, dar și ei dispărură rapid pentru a-și salva viața.

'Excelentă muncă de echipă,' spuse Kyra, 'am reușit să salvăm icrele. Nu știam că poți fi atât de agresiv!'

'Nici eu' răspunse Starry, 'dar până acum nimeni nu ne-a atacat, nici pe noi, nici icrele noastre. Știi că aş face orice ca să vă protejez pe tine și pe copii!'

'Ce a fost asta?' întrebă Kyra îngrijorată. 'Păreau pești normali, am încercat să le explic că suntem o specie pe cale de dispariție și că este important ca puii noștri să crească în siguranță, dar nu păreau să înțeleagă.'

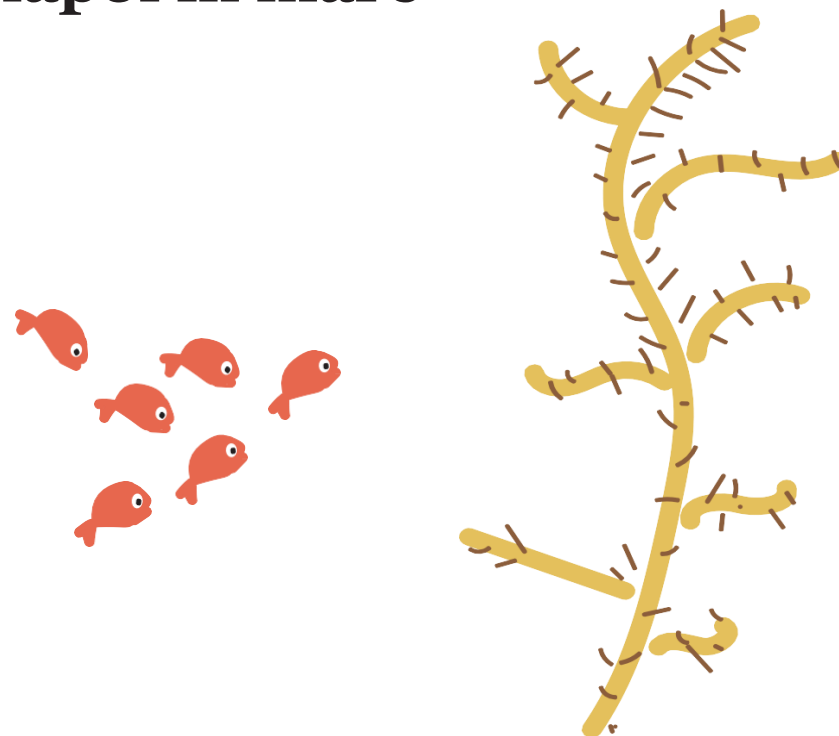
'Dacă poți sta puțin aici să păzești icrele, voi încerca să îl găesc pe prietenul nostru rac și să îl întreb pe el, poate știe ceva despre peștii aceștia stranii,' spuse Starry.

În scurt timp se întoarse cu noutăți: 'Am avut din nou mare noroc! Racul crede că erau bibani soare, o specie invazivă responsabilă pentru distrugerea multor populații de pești deoarece se hrănesc cu icrele lor.'

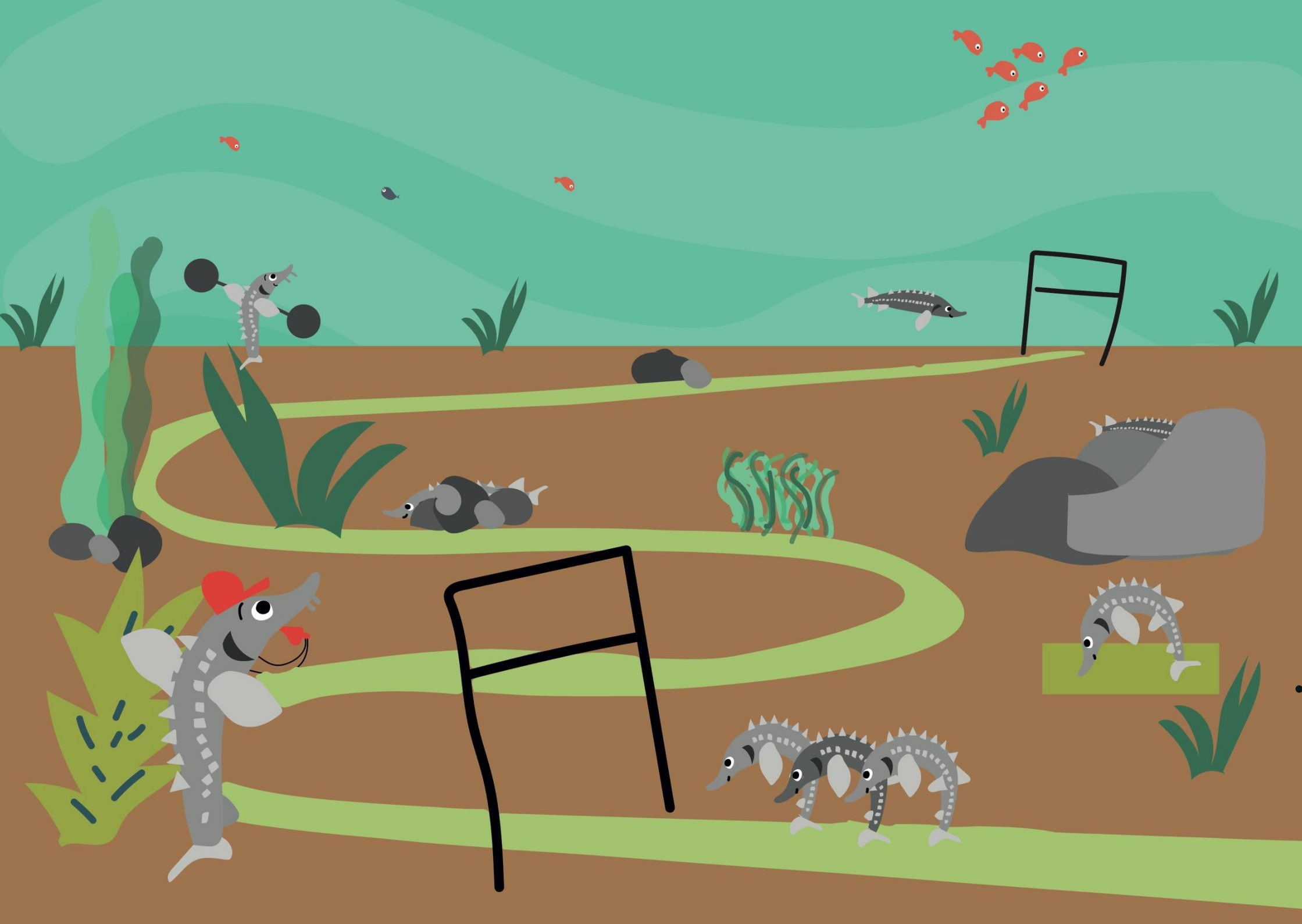
'Poate că aceștia erau peștii de care spunea fratele tău,' spuse Kyra. 'Bine că am reușit să îi învingem. Îți poți imagina ce s-ar fi întâmplat dacă nu am fi păzit icrele?'

'Nu vreau să îmi mai imaginez nimic rău, am avut parte de suficiente aventuri neplăcute de-a lungul drumului. Vom păzi icrele până ies puii și ne vom întoarce împreună în mare, ca să îi putem proteja.'

Înapoi în mare

Câteva zile mai târziu, puii au început să iasă din icre. Părinții lor erau tare fericiți, micuții erau atât de drăgălași! După ce toate icrele s-au transformat în peștișori, Kyra și Starry au început să îi pregătească: ce să mănânce, cum să înoate în curent, și cum să se ascundă pentru a se feri de pericole.

O lună întreagă se scurse fără incidente. Într-o zi, un grup de pui de sturioni trecu pe lângă adăpostul lor temporar, iar Kyra și Starry înțeleseseră că era timpul să se întoarcă înapoi în mare. Și-au luat rămas bun de la bătrânul rac și au început să îi pregătească pe copii pentru marea aventură.

'În zilele următoare vom înota către mare. Încercăm să rămânem împreună, dar după cum am văzut chiar eu, este mai ușor de spus decât de făcut. Curentul este foarte puternic și veți fi duși la vale fără mari posibilități de a vă împotrivi. În drumul nostru vom trece prin zone în care va trebui să ne ascundem de oameni pentru a evita plasele de pescuit, poluarea sau zonele în care se construiește. Din acest motiv, eu voi conduce grupul, iar mami va rămâne la urmă, urmărind să nu vă pierdeți pe drum. Ne-am înțeles?'

'Da, tati, o să te urmăim.'

'Ce facem dacă ne pierdem?' întrebă o fetiță sturion.

'În acest caz înotați mai repede și rămâneți ascunși în apă. Fluviul vă va duce spre mare. Veți simți trecerea atunci când gustul apei devine sărat. Din acel moment, înotați de-a lungul malului și ne vom întâlni, în regulă?'

'În regulă, suntem gata!'

Sturionii părăsiră zona, înotând către mare, ascunși vederii de apa tulbure a fluviului. Știind unde au întâmpinat probleme la venire, Starry schimba uneori direcția iar copiii îl urmau ascultători. Era mult mai ușor să înoți la vale, purtat de curent!

Avansau destul de repede, și la un moment dat Starry recunoscuse gustul apei – erau deja în preajma fermei unde crescuse!

'Atenție! Faceți loc! Venim!' auzi Starry o voce subțirică lângă el și câțiva sturioni mici se lovira de el.

'Bună,' spuse Starry surprins.

'Ne pare rău, încă mai avem probleme cu adaptarea tehnicilor de înot la curentul puternic. Sperăm că nu v-am rănit', spuse micuțul sturion. 'Noi mergem către mare. Voi?' întrebă un alt pui.

Starry înțelese că nou-veniții făceau parte dintr-un nou grup de pui eliberați de la fermă, și zâmbi: 'Și noi mergem către mare. Vreți să veniți cu noi?' Grupul era acum mult mai numeros, iar Starry realiză că ar putea fi zăriți cu ușurință de către oameni. Erau nevoiți să își schimbe strategia ca să poată supraviețui.

Întâlnirea cu vechi prieteni

Starry începu să caute un adăpost pentru a discuta o nouă strategie, și curând descoperi locul de odihnă al prietenului său, Kenny. Mai mult, prietenul său era acolo, fericit să îi întâlnească: 'Hei, v-ați întors', spuse Kenny. 'Și aveți o mulțime de copii!' adăugă el, uimit de numărul mare de pui.

'Bună, Kenny, mă bucur să te reîntâlnesc', răspunse Starry. 'Doar o parte dintre ei sunt copiii noștri, restul vin de la ferma unde am crescut și eu cu ani în urmă, atunci când m-ai ajutat. Mergem împreună spre mare și am dori să ne odihnim puțin lângă locuința ta, dacă ești de acord. Trebuie să ne stabilim strategia pentru a evita oamenii și celelalte pericole'.

'Toți puii, atenție vă rog', spuse Starry. 'Ne vom împărți în două grupuri, eu îl voi conduce pe primul, iar cel de-al doilea va fi condus de Kyra. Așa vom avea mai multe șanse să trecem fără să fim văzuți de oameni.'

'Atenție', adăugă Kenny. 'La gura fluviului, pescarii prind acum scrumbii, care vin pentru înmulțire, așa cum ați venit și voi cu câteva săptămâni în urmă. Spre deosebire de voi, ele înoată în masa apei, iar plasele sunt desfășurate la suprafață. Pentru a nu fi capturați trebuie să vă scufundați la fundul fluviului și așa veți reuși să treceți în mare.'

'Mai avem doar câteva ore și ajungem în mare. Odată ajunși acolo, ne vom odihni și hrăni rapid, apoi plecăm spre sanctuarul marin. De acord?' întreabă Starry.

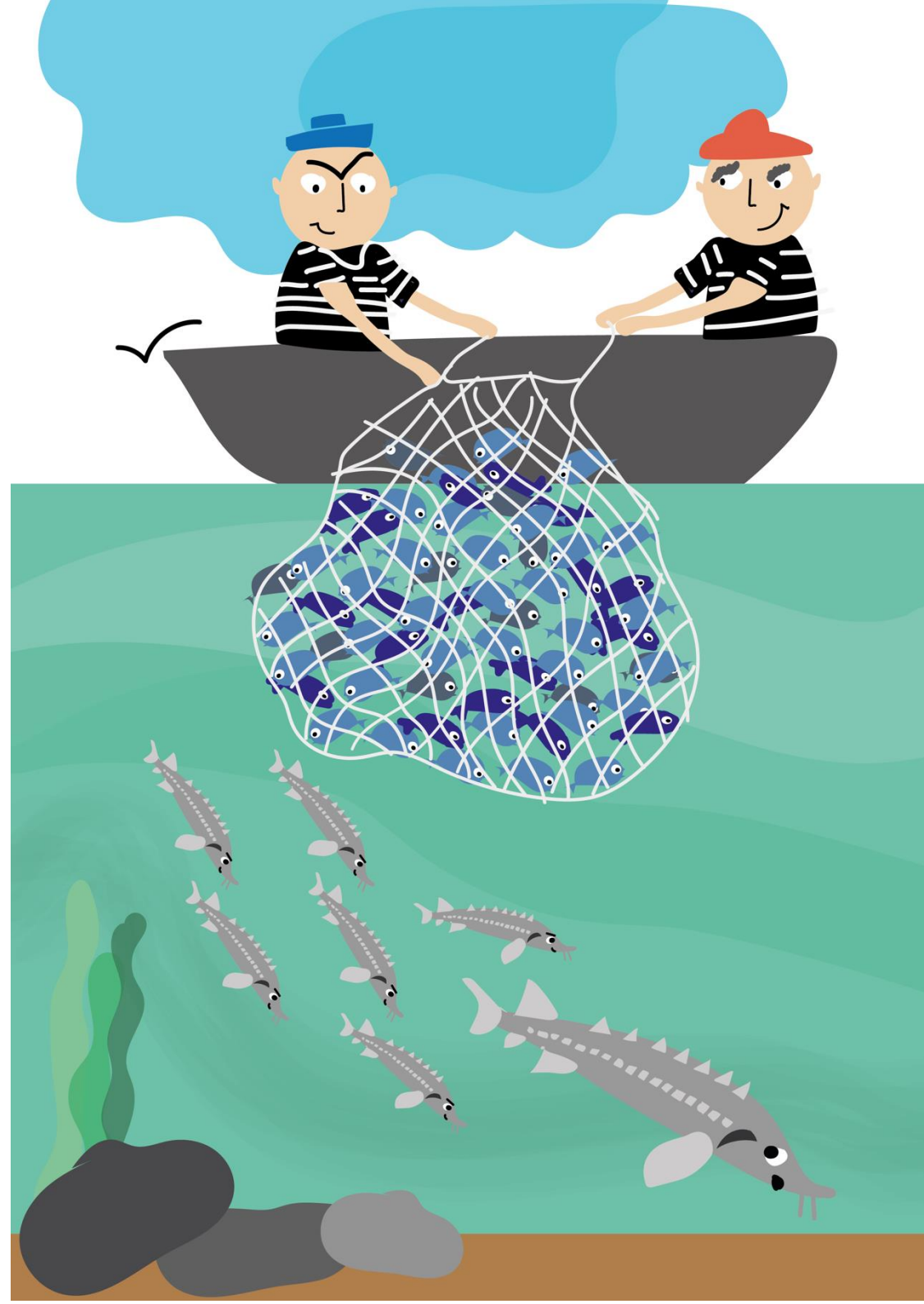
'Să mergem!' au răspuns micuții sturioni.

Grupul se împărți în două, iar puii îi urmară pe Starry și Kyra. După câteva ore, Starry observă că apa se schimbă și realizează că se apropiau de mare. Știind că pescarii trebuie să fie aproape, se scufundă, urmat aproape imediat de întregul grup, chiar la timp pentru a evita plasele de la suprafață. Câteva scrumbii erau deja prinse în plase, iar inima lui Starry se strânse gândindu-se că vor muri fără să fi apucat să migreze și să se înmulțească! Dacă oamenii ar înțelege cât este de important să permită reproducerea peștilor și crearea de noi generații! Ar fi putut captura scrumbiile la întoarcerea în mare, după ce s-ar fi înmulțit, în timp ce generațiile tinere ar fi putut asigura viitorul speciei.

Reuși să intre cu grupul său în mare, apoi se îndreptă spre coastă, așteptând-o pe Kyra în locul unde se întâlniseră prima dată. După jumătate de oră, apărură și ea cu cel de-al doilea grup, având lacrimi în ochi.

'Oh, a fost îngrozitor', spuse ea. 'Am văzut când v-ați scufundat și mi-a fost teamă să nu fiți prinși și voi în plasele de pescuit. Am văzut pescarii trăgând plasele pline cu scrumbii, dar nu mai puteau fi salvate.'

'Le-am văzut și eu', spuse Starry. 'Este foarte trist, dar din păcate noi nu putem face nimic. Încearcă să privești partea bună a lucrurilor: am reușit să aducem acasă și copiii noștri și grupul de la fermă. Acest lucru va ajuta foarte mult specia noastră, pentru că mai mulți sturioni vor deveni adulți și vor participa la migrațiile viitoare.'

Poate cu timpul oamenii vor înțelege că și scrumbiile au nevoie de protecție, în special în timpul perioadei de înmulțire, și vor avea și ele un program de refacere.'

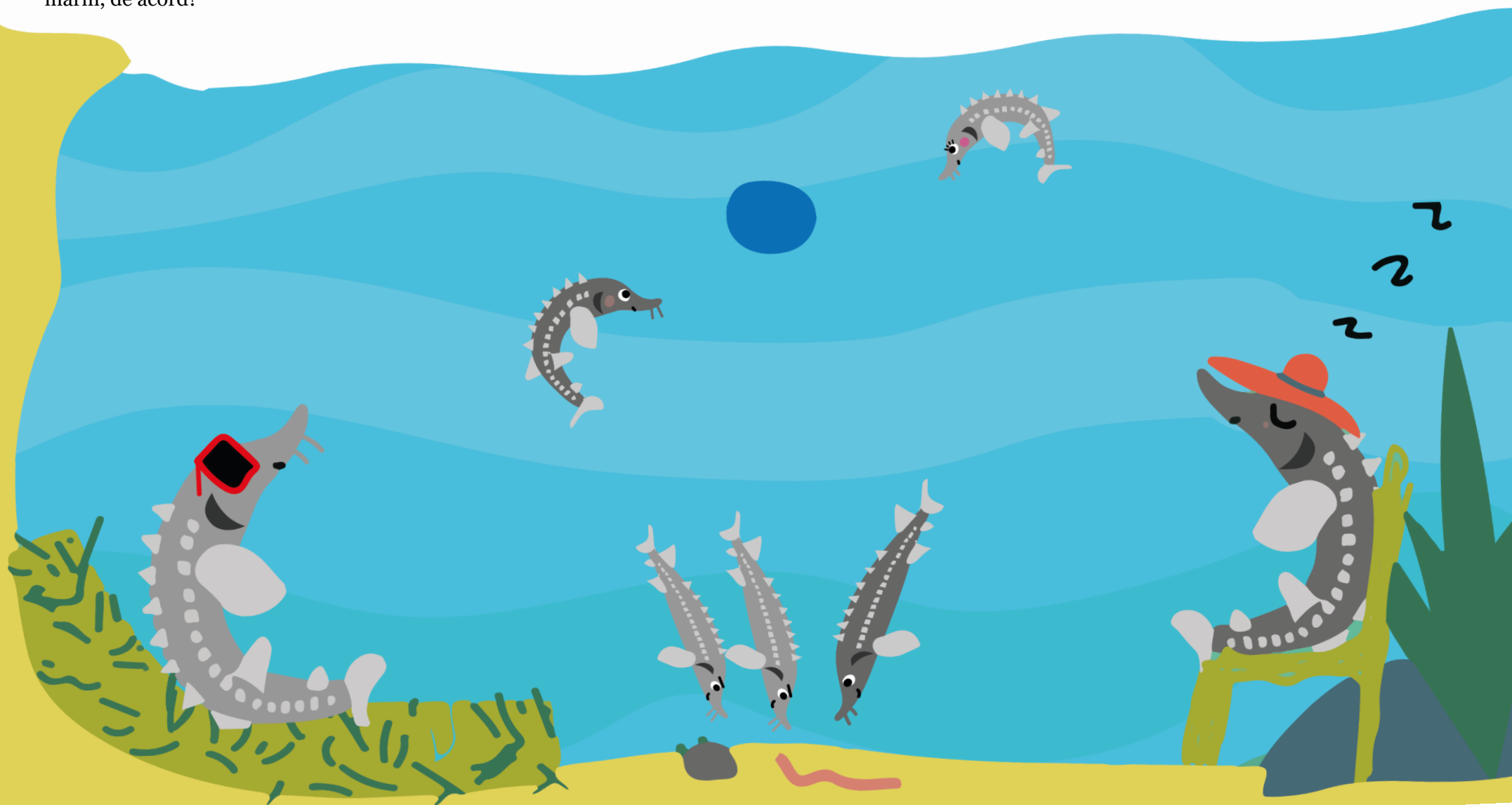
'Să sperăm că viitorul va fi mai bun pentru toate speciile de pești'

'Copii, ne odihnim aici pentru o oră, apoi plecăm spre sanctuarul marin, de acord?'

'Da, tati.'

Micuții sturioni erau fericiți să mănânce și să se joace în apa caldă și puțin adâncă din apropierea coastei. Pentru prima dată în călătoria lor, Starry și Kyra se relaxară puțin, știind că în scurt timp întregul grup va fi în siguranță. Pauza se termină curând, iar Starry anunță plecarea.

'Sunteți gata să pornim spre noua noastră casă? La drum!'

Epilog

Anii au trecut, iar micuții sturioni au crescut în liniște în sanctuarul marin. Starry deveni o legendă printre familiile de sturioni deoarece reușise să își protejeze și să aducă acasă în siguranță atât familia cât și grupul de la fermă. Datorită curajului și înțelepciunii sale, el a căpătat porecla de “sturionul cel viteaz”, și tot mai mulți sturioni îl vizitau pentru a-i cere sfatul și a afla unde sunt localizate pericolele și cum pot fi evitate. Familiile de sturioni creșteau treptat, din ce în ce mai mulți sturioni tineri înotau în mare, iar fericirea domnea în sanctuarul marin.

Într-o bună zi, Starry își adună copiii în jurul său pentru a-i pregăti pentru migrația de înmulțire: 'Știți că în câteva zile vă veți întâlni cu alte grupuri de sturioni și veți începe călătoria vieții voastre', spuse Starry.

'Da, tati, am discutat deja detaliile cu Buni', îi răspunse Cam, una dintre fetele sale. 'Ne-am întâlnit chiar și cu verii noștri, iar unchiul Andy îți trimite salutări!'

'Minunat, mă bucur să văd că sunteți bine pregătiți. Cu toate acestea, eu și mami am dori să vă spunem o nouă poveste – unde și cum v-ați născut și cum ați ajuns în mare. Vă poate fi de folos să știți că în fluviu avem prieteni, dar și dușmani, că veți avea de înfruntat multe pericole și că va trebui să fiți foarte prevăzători.'

'Oh, asta este interesant, nu am auzit niciodată toate detaliile până acum. Ne putem aduce și prietenii? Ar putea fi util și pentru ei', spuse Cam.

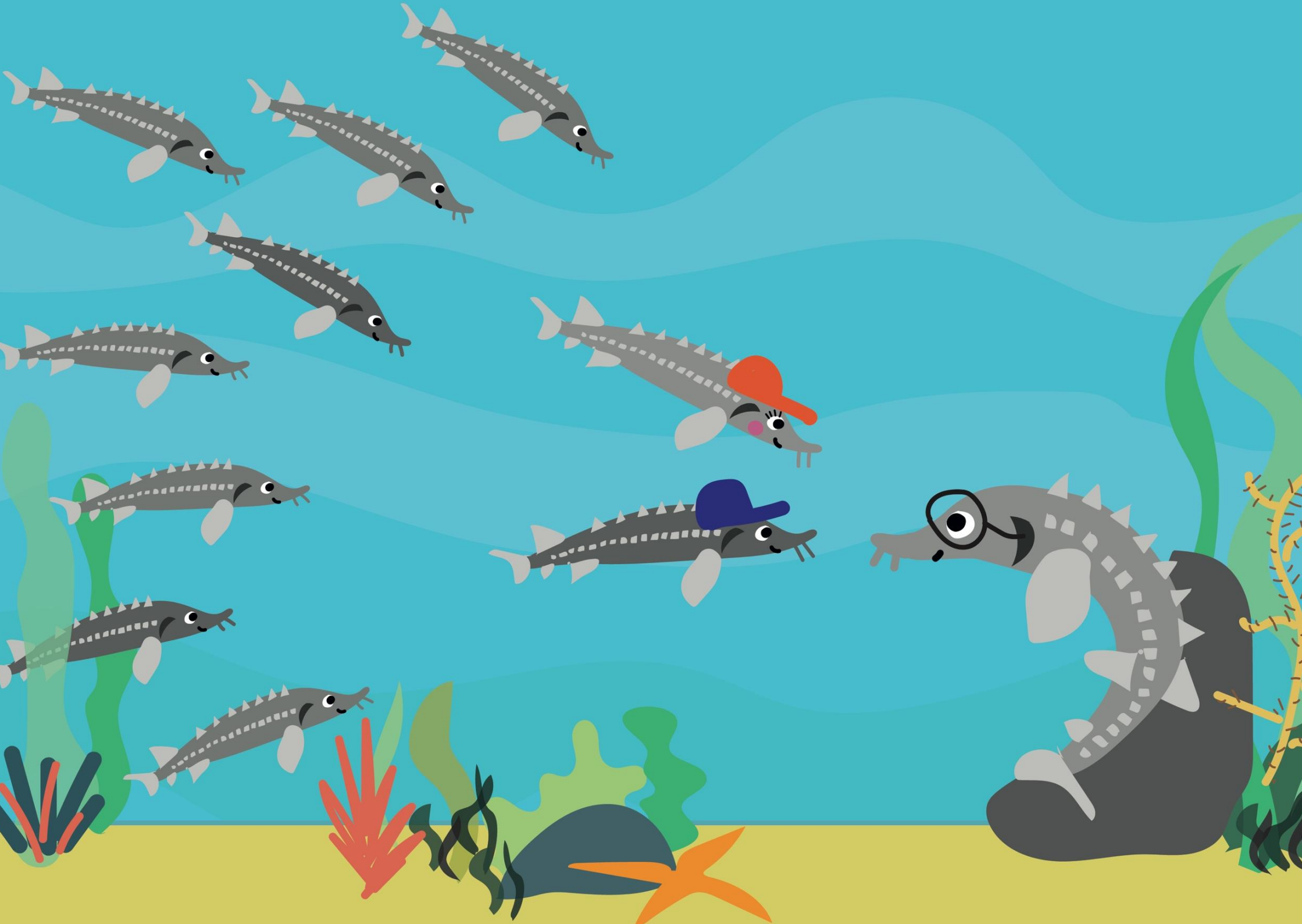
'Cu cât mai mulți, cu atât mai bine', răspunse Starry.

O oră mai târziu, sute de sturioni stelați erau prezenți ca să asculte povestea. 'Oh, nu am știut că aveți atât de mulți prieteni', se miră Starry.

'Eu nu îi cunosc pe toți, dar tu îi știi', îi răspunse Cam. 'O parte dintre ei sunt din grupul crescut la fermă, pe care l-ai adus aici cu ani în urmă. Vom asculta cu toții povestea voastră și sperăm că și noi vom fi la fel de curajoși ca tine și ca mami, și ne vom aduce puii acasă cu bine. Dar înainte de poveste, aș dori să ți-l prezint pe partenerul meu, Alan. Și el a fost crescut la fermă, ca și tine tati, tu l-ai ajutat să ajungă aici, iar acum sperăm să formăm o familie pentru restul vieții noastre. Totul a fost posibil datorită ție, tati!'

'Mă bucur foarte mult pentru voi! Sper ca tu și Alan să aveți o migrație sigură și să formați un cuplu puternic și fericit, așa cum suntem eu și mami!'

'Îți mulțumim mult, tati! Te iubim!'

Mulțumiri

Autorii doresc să adreseze mulțumiri lui Jürg Bloesch și Christopher Robinson pentru revizuirea unei versiuni preliminare a cărții, ca și lui Katrin Teubner, Melita Mihaljevic, Vladimir Kovac, Vera Istvanovic, Rok Mlinar Vahtar, Metka Miočić, Miloš Kosec și Ivan Vogrin pentru comentarii. Multe mulțumiri sunt datorate de asemenea colegilor și prietenilor IAD care au tradus această carte în limbile țărilor dunărene: Gertrud Haidvogel (DE), Mirna Herman Baletić, Melita Mihaljevic (HR), Vladimir Kovac (SK), Artem Lyashenko (UA), Emöke Takacs (HU), Mirjana Lenhardt, Marija Smederevac-Lalic, Jovana Kostic-Vukovic (RS), Galia Georgieva (BG), Corina Sandu (RO) și Rok Mlinar Vahtar (SI).

Deși sturionii au existat pe Pământ de circa 250 milioane de ani, supraviețuind condițiilor dificile de mediu care au determinat dispariția dinozaurilor, oamenii au reușit să îi aducă în pragul extincției în aproximativ 100 de ani. Principalele cauze ale declinului sunt pierderea habitatelor, întreruperea migrației de reproducere și pescuitul excesiv pentru caviar. Majoritatea speciilor de sturioni trăiesc în mările din emisfera nordică și migrează în râuri pentru reproducere. Ei sunt cei mai mari pești din apele interioare, ating târziu maturitatea și pot trăi timp de decenii. Toate aceste trăsături, precum și ciclul lor complex de viață, îi fac extrem de vulnerabili, mulți indivizi fiind capturați înainte de a avea șansa de a se reproduce. Astăzi, populațiile sălbatice sunt într-o stare foarte proastă, majoritatea speciilor de sturioni fiind critic periclitare.

Mai multe informații despre sturioni pot fi găsite la:

<https://dstf.info/about/>

<https://www.wscs.info/>

https://www.danube-iad.eu/index.php?item=fishery_fish_biology

<https://www.icpdr.org/main/activities-projects/sturgeons-danube-basin>

https://wwf.panda.org/knowledge_hub/endangered_species/sturgeon/

Această carte pentru copii dorește să contribuie la înțelegerea numeroaselor provocări cu care se confruntă sturionii de-a lungul vieții și să vă mobilizeze sprijinul pentru a salva acești magnifici „dinozauri vii”.

Protejarea râurilor și păstrarea lor în stare naturală este benefică atât pentru organismele acvatice cât și pentru societatea umană, care are astfel acces la zone atractive pentru recreere, apă curată și pești sănătoși.

Ajutând sturionii și alte specii periclitate
și TU poți fi
UN EROU AL NATURII!

